

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 676 · Any LVII · Juny 2020

Presa de possessió de la nova alcaldessa de la vila

**“De tu a tu” amb
Cecília Llobet,
metgessa a l'Arnau de
Vilanova de Lleida**

**Els centres docents
informen sobre
el retorn a l'escola**

**Entrevista a Ainhoa Mulet,
infermera a l'hospital d'Igualada**

PORTADA:

El mes de març dedicàvem la portada a una plaça del Pou totalment deserta, sinònim d'un confinament que havia començat per la pandèmia del coronavirus. Tres mesos després la situació sortosament ha canviat i ara ja s'hi pot veure força moviment. Hem entrat a la fase 3 de la desescalada i, tal com mostra la foto d'aquest mes, ja es permet circular lliurement i es pot seure a les terrasses dels bars. Això sí, prenent les mesures de seguretat corresponents.

(Foto: Josep Rovira)

Editorial..... 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- Presa de possessió de la nova alcaldessa d'Agramunt 5
- Parlament de Sílvia Fernández..... 6
- Discurs de JuntsxAgramunt..... 8
- Programa d'educació emocional..... 11
- DVins 2020 online amb un tast de vins d'alçada..... 12
- Atrapacantes 13
- Campanya de comerç local "Tu ens omplis de vida" 13
- El cine torna al Casal..... 14
- A l'amic Josep Farreny en record 15

DE TU A TU

Cecília Llobet Pina

- A primera línia..... 16

ENTITATS

- Aula d'Extensió Universitària..... 18
- Biblioteca Municipal 20
- Residències agramuntines 21

INSTAGRAM..... 26

OPINIÓ

La botera

- Cuyàs se'n va amb Audrey Hepburn 29

Escudella barrejada

- La transhumància: record llunyà..... 31

Els lectors escriuen

- La Rosabel de les trenes d'or 33
- CoronaVisions 35

ENTREVISTA

Ainhoa Mulet Verdejo

- A l'epicentre de la pandèmia 37

ESPECIAL SANT JORDI

- XLIII Certamen Literari de Sant Jordi..... 44

ENSENYAMENT

Finestra educativa

- El retorn a l'escola..... 49

MÚSICA

Diferents gèneres d'òpera

- Richard Coeur de Lion 55

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt..... 57
- Futbol Sala 58

GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS

- S'obre una nova etapa a l'Ajuntament.. 60

L'AJUNTAMENT INFORMA 63

ALMANAC 65

LLEURE

- Amenitats..... 67

L'OBJECTIU DEL ROBERT 69

LA CALAISERA 69

L'ÀLBUM 71

sumari

49 a 53

Els representants dels diferents centres escolars de la vila i la ZER del Sió ens expliquen quins protocols han hagut de seguir per tornar-los a obrir a l'alumnat quan es va entrar a la fase 2 de desconfinament.

16 i 17 i 37 a 43

Aquest mes publiquem un "De tu a tu" amb Cecília Llobet, metgessa a l'Arnau de Vilanova de Lleida, i una entrevista amb Ainhoa Mulet, infermera a l'hospital d'Igualada. Hi queden reflectides les seves experiències personals durant les difícils setmanes que van viure amb la pandèmia del coronavirus.

Salvem el nostre comerç

El confinament imposat per les autoritats arran de la Còvid-19 ha deixat una empremta pregonera en les nostres vides. Hem descobert que, si molt convé, podem aguantar reclosos a les nostres llars i sense anar a treballar. Però a la vegada també hem descobert que hi ha uns serveis necessaris i imprescindibles com els que cobreixen les primeres necessitats en temps d'una pandèmia: els sanitaris, els serveis d'ordre, els serveis de neteja, els transports, els pagesos i ramaders, les indústries alimentàries i les botigues que ens faciliten el menjar i productes de primeres necessitats.

Necessitem, doncs, el nostre comerç. Un comerç que s'ha vist afectat també per la situació extrema que hem viscut, però que a la vegada ja pateix

des de fa temps una crisi que havia fet que alguns botiguers haguessin hagut de tancar portes. És important que els pobles i ciutats mantinguin el propi comerç. Per això cal que tots en

prenguem consciència i en fem ús. Ens hem d'oblidar de les compres que es fan fora de casa i per internet, si volem mantenir viu el nostre teixit comercial.

Fa uns anys, petites poblacions del nostre entorn tenien botigues en què

hi havia una mica de tot i que van haver de tancar. Ara no hi ha cap lloc on poder comprar ni una trista agulla d'estendre roba. Han d'anar a poblacions més grans. A Agramunt, donada la seva població, encara no estem tan malament, però, des d'un temps ençà, s'han donat casos de botigues que han abaixat la reixa. I aquesta sagnia fora bo que l'aturéssim d'una vegada i per sempre. Perquè el comerç de casa, quan l'hem necessitat, prou bé que hi ha sigut i que ens ha permès continuar endavant. Pel bé de la nostra vila i del nostre

territori, doncs, cal que consumim productes de proximitat i que comprem en els propis comerços. Ens hi va la supervivència.

CRÈDITS

Redactor en cap: Joan Puig. **Redactors:** Ramon Bernaus, Anna Bertran, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Margaret Palou, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. **Col·laboradors:** Serafina Balasch, Ricard Bertran, Ramon Coll, Virginia Costafreda, Jaume Cots, Montserrat Cots i Robert Penella. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:

Membre de:

**Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturalia 2007 ■ Premi Victorina Vila 2018**

Imprimeix: Impremta-Ofset Barnola - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/ Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 45 € - Número solt: 4,20 €

Per a subscripcions i anuncis: Vítor M. Cabral. Tel. 672 68 47 19

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

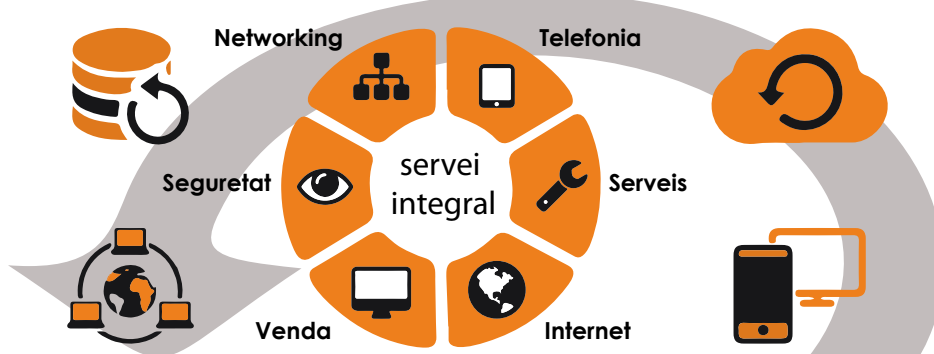
Horari:
de dilluns a dijous, de 9 a 13 i de 16 a 20
divendres, de 9 a 13
dissabtes, a convenir

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estètica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - AGRAMUNT
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

Distribuidor
vunkers O₂
BY EXPERTS

72dpi :: C/Clos, 21 - 25310 - Agramunt - Lleida :: Tel.: 973 390 660 :: Email: info@72dpi.cat

www.vicensmaquinaria.com

FONDARELLA · MANRESA · TERMENS · TORRES DE SEGRE
VALLS · VILAFRANCA DEL PENEDES · AMPOSTA

info@vicensmaquinaria.com · 973 60 04 50

Presa de possessió de la nova alcaldessa d'Agramunt

JOAN PUIG

El ple es va celebrar amb nou regidors al Casal i quatre connectats des de casa. A baix, els assistents repartits per la sala.

JOAN PUIG

El divendres 22 de maig es va celebrar a la sala del teatre del Casal el ple extraordinari per elegir el nou alcalde d'Agramunt després que el 20 de març, Bernat Solé, renunciés a l'alcaldia per ser nomenat conseller d'Acció Exterior de la Generalitat. El ple es va celebrar al Casal, amb l'assistència de nou regidors presencials i quatre de connectats telemàticament des de casa, per garantir les distàncies de seguretat entre els regidors.

Parlament de Sílvia Fernández

Bon vespre,

Benvolgut Honorable Conseller, regidors i regidores presents, regidors i regidores que participeu al ple des de casa vostra, alcaldes estats, regidors estats, alcaldes i alcaldesses dels pobles del municipi, fill il·lustre, fill adoptiu, agramuntines i agramuntins, director de l'equip de Serveis Socials del Consell Comarcal de la Noguera, amics i amigues, i també a totes les persones que esteu seguint el ple telemàticament.

En primer lloc permeteu-me dirigir unes paraules de suport i acompanyament a totes les persones que en aquests darrers dos mesos han patit la pèrdua d'algun ésser estimat o bé han acompanyat o estan acompanyant amb molta angoixa i a distància les persones que més estímem a causa de la Covid-19.

I també vull fer palès el meu més sincer agraïment a totes les persones que des d'un primer moment heu estat treballant i esteu treballant incansablement per tal que la resta de la població patís i patim el mínim possible les conseqüències d'aquesta pandèmia.

A la Sara, a tot el personal de l'Ajuntament per estar al primer front o bé adaptar el seu treball a les circumstàncies d'aquest moment. I també vull fer un esment molt especial al personal del CAP d'Agramunt, a les treballadores i treballadors dels centres hospitalaris i als de les dues residències, als serveis socials, als serveis essencials, a les cuidadores que feu l'atenció a les persones més grans, a totes les àvies i avis de les dues residències d'Agramunt, i també a totes les persones que porteu més de dos mesos mantenint el contacte a distància i virtualment amb qui més estímeu o bé esteu passant per uns moments ben difícils.

Com podeu veure no ens trobem aquí presents tots els membres del consistori, i tampoc ens podem trobar a la sala de plens, a causa de les mesures establertes per tal de mantenir el distanciament, i per això el format d'aquest ple és mixt, una part dels regidors estem aquí presents i els altres estan assistint al ple telemàticament des de casa.

També vull donar les gràcies a tots els companys que des de ja fa una colla d'anys hem treballat incansablement per tal de fer un Agramunt millor, hem posat a Agramunt al lloc on es mereix en tots els aspectes, som l'exemple de Vila de molts dels municipis del nostre territori. També hem passat moments molt complicats, i hem patit diverses pèrdues de persones importants. Per això

especialment crec que és just no deixar d'esmentar els diferents companys que hem tingut el plaer de compartir fins ara aquest projecte: el Franc Xavi, la Dolors, la Mercè, l'Oriol, la Montse, la Fàtima, el Ramon, la Judit, la Tamar, el Joan, l'Olga, el Josep Maria, l'Amanda, el Xavier i el Bernat. Gràcies de tot cor per tot el recorregut junts i per aquest aprenentatge, ha estat i és del tot enriquidor, perquè totes les decisions per difícils que hagin estat sempre, han recollit totes les sensibilitats, propostes, voluntats i les hem pres des del consens i amb transversalitat, és a dir, sempre ha estat igual valorada l'opinió del que ocupava l'últim lloc de la llista com del primer. Això és del tot enriquidor, i estic convençuda que és així com es prenen les millors decisions.

Si en aquests moments estic aquí és perquè segur que de tots vosaltres igual que de la resta de grup d'Acord d'Esquerra i també dels companys i companyes dels diferents grups municipals representats al consistori que he compartit aquests nou anys, en porto un trosset, i formeu part d'aquesta decisió que he pres, però sobretot permeteu-me que destaquí dues persones, són el Xavier i el Bernat. Sense vosaltres, que sempre heu cregut en la meua persona, segur que ara no seria aquí. Tots dos m'heu mostrat la cara més afable i més amable de la política, la rigorositat també, però sobretot la part més humana, i aquest és un motiu més perquè en aquests moments sigui jo l'Alcaldessa.

També permeteu-me agrair a tota la meua família, als meus amics, a les meves companyes i companys, als que esteu aquí acompanyant-me, gràcies, també als que no hi podeu ser per les circumstàncies i als que malauradament ara ja no hi són.

És un orgull per a mi estar ara i aquí i és gràcies a tots vosaltres, això segur, gràcies al que m'heu aportat, el què m'heu ensenyat i manifestat, sense això no seria jo mateixa. També porto un trosset de tots vosaltres. I especialment al Joan, sense el seu suport ara mateix segur que no assumiria aquesta responsabilitat.

Assumeixo aquest repte conjuntament amb els meus companys i sobretot gràcies al compromís i responsabilitat del Xavier, la teua generositat i alhora el teu compromís ferm, fan que tot i que tenim una mirada ben diferent sempre trobem el consens per al millor dels altres abans que nosaltres.

També vull fer palès el meu més sincer agraïment a tots els alcaldes que em precedeixen, gràcies al seu treball

per Agramunt i també al treball de totes les regidores i regidors dels diferents consistoris. Això ha fet que tinguem aquest Agramunt que tant ens estimem i que tant ha prosperat en tots els aspectes.

I en aquest punt permeteu-me fer un esment especial al darrer Alcalde que m'ha precedit, a l'ara conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, aquí present. Bernat, és un repte i un orgull rellevar-te, perquè per molts de nosaltres, i així s'ha demostrat, has estat el millor Alcalde de la nostra vila, no només per posar Agramunt al mapa, per fer un Agramunt actiu, viu, emprenedor, bonic...; també per estimar-te'l, perquè fins i tot en el moment de fer el pas al govern del nostre país, has dut el nom d'Agramunt... També ens has demostrat el teu tarannà proper, la teva empatia, la teva generositat, la teva humilitat i humanitat, i prova d'això és que malauradament sabem que encara està encausat per l'1 d'octubre.

Assoleixo aquest encàrrec amb responsabilitat, molt respecte, i també molta il·lusió, compromís i amb el convenciment ara més que mai que cal prioritzar les persones, el saber acompanyar-les, el saber afrontar totes les dificultats que sorgiran, aportar una mirada diferent.

Em sento preparada i assumeixo l'Alcaldia amb tota la humilitat i humanitat, amb escolta, diàleg, empatia i sense perdre mai de vista d'on vinc, perquè aquesta és la meua vàlua més preuada, com sempre dic i reivindico, vinc del món dels serveis socials, d'un gran equip on he après moltíssim del que ara soc tant professional com personalment, on he tingut i tinc el privilegi de poder visualitzar la realitat de la societat en què vivim de primera mà i fer una tasca molts cops poc valorada i mai visualitzada, que m'ha permès i estic convençuda que em permetrà fer una bona política o prendre el pols i la consciència de les dificultats i complexitats de les persones per no perdre mai de vista d'on venim, de la diversitat que tenim i també per veure la complexitat i la dificultat com una oportunitat per tal de fer una societat més justa, més inclusiva, més diversa, solidària i igualitària.

També m'ha portat fins aquí el moment, caldrà aportar el millor de cadascú de nosaltres i no només meu,

ni només dels que som aquí dalt, sinó de tots i totes! I això ho hem pogut comprovar ara, en aquests darrers dos mesos, i en els moments viscuts de màxima complexitat, perquè si una cosa hem après és a posar en valor la feina que moltes persones des del silenci, l'anonimat... treballen incansablement per fer una societat millor. Hem estat capaços de reinventar-nos per tal d'afrontar la màxima complexitat; és per això que avui i aquí emplaço totes les regidores i regidors, als companys d'Acord d'Esquerra i també als de Junts per Agramunt a donar suport i a treballar constructivament des del diàleg i la crítica constructiva, tant necessària i que ajuda a avançar.

Per a mi és un honor representar la vila d'Agramunt, que m'ha vist néixer, créixer, que m'ha emocionat, que m'ha permès col·laborar en el seu gran teixit associatiu, que m'ha permès treballar i col·laborar per defensar-la igualitàriament i per defensar els drets de les persones, i a més és la vila que m'estimo.

La meua prioritat i la nostra prioritat és el benestar de les persones, de tot allò que els afecta! Ara més que mai ens cal empatia, escolta, acompanyament, cures, i per aquest motiu segurament que en aquests moments soc jo qui tinc l'honor de representar i ser la primera Alcaldessa d'Agramunt, aquest fet no hauria de ser destacat perquè hauria d'estar del tot normalitzat. Tinc el goig i el plaer de ser la primera dona, perquè ara més que mai ens cal estar presents a les dones, volem ser-hi, volem decidir i posar-hi el nostre accent, i més ara que la prioritat és la salut de les persones, el benestar, el com afrontar aquesta crisi sanitària, econòmica i social i sortir-ne el màxim reforçats possible.

Tal i com sempre ens ha dit el Bernat, estem aquí per aconseguir una vila socialment justa, culturalment rica i econòmicament pròspera, és per això que com sempre he fet, em poso a la vostra disposició pel que calgui!

I per acabar, agramuntins, agramuntines, tal i com molts cops hem sentit dir a les preses i exiliades polítiques que tenim en aquests moments al nostre país: **cuideu-vos, cuideu-nos i siguem tan feliços com puguem!**

Moltes gràcies per acompanyar-nos en aquest moment i en aquestes circumstàncies!

JOAN PUJUAN

Discurs de Junts x Agramunt

Benvingudes totes i tots a aquest Ple extraordinari on els regidors tenim el deure i el dret d'escollir la persona encarregada de representar i treballar per a la ciutadania, al capdavant de l'Ajuntament. Un Ple que, tots plegats, segurament ens hagués agradat que fos en unes altres circumstàncies. Un record molt especial a la ciutadania que ha patit les conseqüències d'aquest virus i a tots aquells que amb el seu treball o voluntariat ens han fet millor la nostra vida.

La Sílvia Fernàndez, al comptar amb la majoria de vots dels regidors i regidores, ha esdevingut la nova alcaldessa d'Agramunt. Cal afrontar el nou repte amb valentia, doncs no és el mateix estar a primera línia que a segona. Tots els alcaldes estants, en els seus inicis, han sentit el pessigolleig que imposa la responsabilitat però cal passar per aquest moment entranyable i ple de dubtes. Desitgem que tinguis sort en el nou repte que comences i que Agramunt se'n beneficiï.

Sense ànims de ser paternalistes, ens agradaria que durant el període que estiguis al capdavant de l'Ajuntament tinguessis en compte aquests punts de vista.

SER TU MATEIXA

Et considerem una persona treballadora, voluntària i sociable. Estàs immersa en un món professional d'entrega als altres i on has d'utilitzar els valors d'empatia. Fes cas del que et dicta la ment i valora la teva opinió. Intenta defugir de persones i col·lectius que creuen que el seu món és el millor. Tinguis la teva personalitat. L'experiència es va agafant amb el temps.

TREBALL EN EQUIP

La gent que ens dediquem al servei, en la vida pública, normalment formem part d'un grup o col·lectiu i aquest ens influeix i fa veure les coses d'una determinada manera. Aquest treball en equip cal que el facis no solament amb grups semblants, si tens l'oportunitat cal fer-ho també amb altres, els que pensin diferent per assolir un bé comú. No et tanquis en grups restringits.

El nostre grup, com ja et vam manifestar personalment, ens posem a disposició teva perquè puguem treballar plegats en col·laboració i en l'equip de govern, si convé. Ho fem perquè la ciutadania ens ho demana dient-nos que estiguem units i remem en la mateixa direcció. Molts s'omplen la boca d'unitat i després quan han de passar de les paraules als fets, res de res. Cal recordar, que a l'estiu del 2007, el nostre grup ja va proposar el mateix, al grup que ara representes. Llavors va haver-hi una negativa. No desaprofitis una segona oportunitat. Series la primera persona que aconsegueix una unió possible a casa nostra.

DEDICACIÓ PLENA

Pel bé del poble i del teu personal fes que la tasca de l'Alcaldia sigui de dedicació total. No comparteixis aquesta feina tan important en altres. No ha de ser una feina de voluntariat. Una feina ben feta no té preu i Agramunt es mereix un referent clar i disponible a la ciutadania. L'experiència ens demostra que alcaldes estants han tingut moltes dificultats per compaginar el món professional amb el món local.

CAPACITAT D'ESCOLTAR

Escoltar vol dir atendre i interes-

JOAN PUJAN

sar-se per l'altre. Generarem més empatia i confiança amb els dos grups de ca la Vila. Tinguis amplitud de mires, hi ha altres opcions que ens poden fer engrandir el camp de visió. Escolta primer i després pren la decisió que creguis convenient.

SENTIT CRÍTIC I RESPONSABILITAT

La responsabilitat exigeix molt a la persona que ha de desenvolupar la tasca des de l'alcaldia. Caldrà prendre decisions sense deixar-se influenciar pels vents que venen de fora.

Pel desenvolupament del sentit crític caldrà que et posis en el lloc de l'altre i així podràs entendre el posicionament aliè sense arribar a compartir-lo.

Hauràs de defugir dels plantejaments ideològics tancats que s'atribueixen la possessió de la veritat i que no tenen en compte altres posicionaments diferents als propis.

Caldrà que acceptis la crítica i veuràs com tothom no ho veu igual.

Hem esmentat aquests cinc pilars perquè els considerem bàsics per dur a terme la tasca que has entomat. Gaudeix-ne i molta sort.

Antoni Farré,

cap del grup Junts x Agramunt

Foto de grup amb els regidors presents al ple.

Exalcaldes presents junt amb la Sílvia. Josep Mª Fernández (ara regidor de Junts per Agramunt); Bernat Solé, actual conseller d'Exteriors, i Ramon Muixí.

La secretària de l'Ajuntament, Sara Miñarro, començà la sessió plenària fent lectura de l'article del Règim Electoral General que estableix que

poden ser candidats a alcaldia els regidors proclamats electes que encapçalin les corresponents llistes, i que són Sílvia Fernández i Tarragona per la llista electoral d'Acord d'Esquerra i Antonio Farré i Riba per la llista electoral de Junts per Agramunt. A continuació preguntà si algun dels dos regidors manifestava expressa renúncia a ser candidat a l'alcaldia, moment en què Antonio Farré expressà la seva renúncia, quedant així un sol candidat, la Sílvia Fernández, a qui votar. Tot seguit els regidors van emetre el seu vot. El resultat de l'escrutini va ser de quatre abstenci-

ons per part dels regidors de Junts per Agramunt i nou vots a favor dels regidors d'Acord d'Esquerra, amb els quals Sílvia Fernández es proclamava alcaldessa d'Agramunt.

Després de prendre posició del càrrec, la Sílvia Fernández va donar la paraula al portaveu i cap de l'oposició, Antonio Farré, i després va fer el seu primer parlament institucional com alcaldessa.

El ple va ser seguit presencialment per una vintena de persones, assegudes mantenint la distància i amb mascaretes, i per via telemàtica a través del canal de Youtube de l'Ajuntament.

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

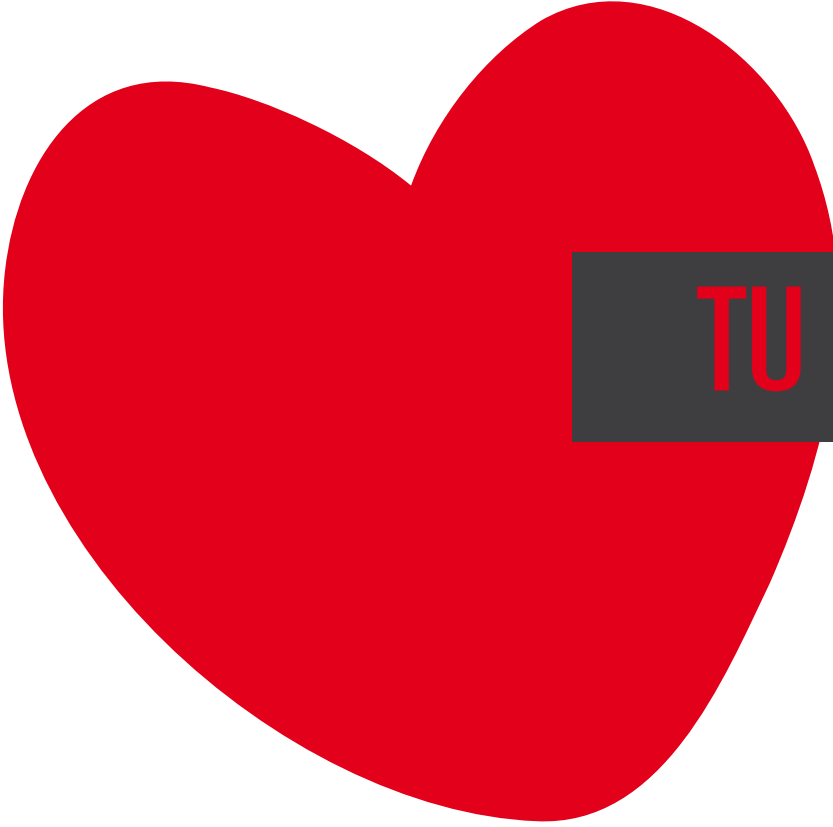
batist

C/ Sant Pol, 13 - 25210 GUISSONA
Tel. 973 55 16 98

L'Espiga
llibreria - papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. i Fax: 973 39 04 25
Tel. Pare: 973 39 24 72
25310 AGRAMUNT
llibreteriaespiga@gmail.com
www.llibreteriaespiga.com
www.facebook.es/llibreteria.lespiga

TU ens omple

la VIDA

Afanya't
Omple el COR de cada
establiment

AGRAMUNT
T'ESTIMA

Ajuntament
d'Agramunt

COMPRA A AGRAMUNT, AJUDA EL PETIT COMERÇ

Pots consultar els establiments adherits a www.agramunt.cat/ompleelcor

Programa d'educació emocional

Agnès Ros explicant el videojoc a Aarhus, Dinamarca.

A la dreta, Agnès Ros i la directora del projecte Gemma Filella (esquerra) amb altres professores en una jornada de doctorat explicant metodologies d'investigació en ciències socials.

Hem tingut coneixement que l'agramuntina i doctora en psicologia i pedagogia, Agnès Ros, és professora i investigadora del Grup de Recerca en Orientació Psicopedagògica (GROP) de la Universitat de Lleida (UdL) que dirigeix la doctora Gemma Filella, que ha desenvolupat un videojoc educatiu per prevenir l'assetjament escolar i resoldre els conflictes quotidians a través de competències emocionals. El videojoc s'ha creat en dues versions: Happy 8-12 (per a infants de

8 a 12 anys) i Happy 12-16 (per adolescents) i ha estat premiat recentment amb un dels 25ens Premis Zapping que atorga l'Associació de Consumidors de Mitjans Audiovisuals de Catalunya, en la categoria de "Millor contingut online positiu per a menors" a proposta de la plataforma PDA Bullying.

El videojoc està dissenyat perquè els nens aprenguin a gestionar millor les seves competències emocionals i puguin respondre als conflictes que vagin sorgint en la seva vida diària de manera assertiva. Actualment hi ha consens a l'hora d'assenyalar que moltes de les agressions dels infants no es deuen a un excés d'hostilitat, sinó que té més relació amb la manca d'habilitats i estratègies per resoldre els problemes socials de forma eficaç, indica Agnès Ros.

El videojoc presenta 25 conflictes agrupats en els

cinc dies de la setmana, que ocorren tant dins del context educatiu com en el familiar. Durant el transcurs del joc, els alumnes protagonitzen els tres rols que es poden diferenciar en una situació de maltractament: agressor, víctima i testimoni. Per avançar, aprenen a gestionar diferents competències, com la consciència emocional, regulació de les emocions, l'autoestima, competència social i competències de vida i benestar. El procés que segueix per a la resolució de les situacions conflictives és el següent:

El primer pas a seguir és la consciència emocional, és a dir, ser conscients de què ha passat, per què ha passat i com s'ha arribat fins aquest punt. Seguidament s'ha de reconèixer i comprendre com se sent un mateix. Evitar la reactivitat. Un cop s'han fet tots aquests passos, s'utilitza la tècnica del semàfor, és a dir, primer m'aturo, respiro pro-

Videojoc Happy 8-12 per a nens de 8 a 12 anys.

Agnès Ros en una trobada de recerca a Zagreb.

fundament i penso quin problema tinc. Quan el semàfor es posa verd, els nens poden continuar jugant. Aleshores han d'escollir les estratègies de regulació per resoldre el conflicte que ja estan posades estratègicament, perquè totes són efectives, com són la re-estructuració cognitiva, la distracció, buscar solucions, demanar ajuda... Finalment

s'ha de donar una resposta assertiva, utilitzant com a recurs la tècnica NEMO (nom, emoció, motiu, objectiu).

Aquests videojocs estan a l'abast de tots els centres educatius que ho desitgin gràcies a un conveni establert entre el Departament d'Ensenyament i la Universitat de Lleida. Els vídeos van acompanyats de material didàctic: un quadern de

treball per a l'alumnat i guia per al professorat. "Aquest videojoc l'hem aplicat a moltes escoles, hem avaluat més de 2.000 nens, i continuem avaluant a mesura que s'aplica", ens comenta l'Agnès Ros.

Agnès Ros ens explica que a part d'aquests dos videojocs, el de 8 a 12 anys i el d'adolescents, estan elaborant els de cicle inicial i el d'infantil; i n'han fet un altre a nivell de l'Estat espanyol per a millorar el clima laboral i el rendiment a l'empresa, és a dir, un programa per a adults (Alter Training Master). També ens diu que estan treballant en un nou programa de cara a les famílies, per implicar les famílies, ja que segons els resultats de les investigacions, l'alumne ha d'estar implicat, el mestre ha d'estar implicat, però les famílies també. A més a més també estan treballant aquest programa a nivell europeu.

DVins 2020 online amb un tast de vins d'alçada

Aquest any 2020 ha estat el primer sense la mostra de vins i caves de proximitat, DVins, que es venia fent durant els darrers set anys. El fet d'haver de posposar la vuitena edició per al 2021 no ha estat impediment perquè els organitzadors hagin preparat una activitat online per tal de continuar promocionant el món del vi. Fou el passat mes d'abril en que tots els amants del bon vi van poder seguir un tast guiat amb quatre vins de la DO Costers del Segre a través de l'app Instagram Live. La característica que unia els quatre vins que

es varen presentar és que tots eren vins considerats "d'alçada" ja que les vinyes on es produeix el raïm estan situades per damunt del cinc-cents metres. El tast guiat fou realitzat pel sommelier Jordi Martínez i els vins seleccionats foren dels cellers Matallonga, Vila Corona, Tomás Cusiné i El Vinyer. Durant el tast, els seguidors que van connectar-se per internet, van poder seguir les explicacions més tècniques del sommelier i l'origen de cada un d'aquests vins per part dels seus elaboradors que també van participar del directe.

La sessió de l'Atrapacontes es va fer a través del Facebook de l'Ajuntament.

Atrapacontes

El dissabte 6 de juny la Biblioteca Municipal Guillem Viladot va oferir una nova sessió de l'Atrapacontes de forma telemàtica des del perfil de Facebook de l'Ajuntament. Aquest mes l'entitat encarregada va ser la Fundació Privada Espai Guinovart. El conte escollit va ser "Carta d'una aranya a l'amo de casa" del recull de "Contes per telèfon" de Gianni Rodari, que va ser explicat per l'actriu mallorquina Sílvia Sánchez.

Campanya de comerç local "Tu ens omplis la vida"

FONT: AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

Presentació de la campanya "Tu ens omplis la vida" que es va fer conjuntament amb els comerços agramuntins.

A la dreta, els targetons que s'han d'omplir amb els cors que es repartiran per cada 20€ de compra.

L'Ajuntament de forma conjunta amb la Unió de Botiguers i Industrials d'Agramunt ha ideat una nova campanya de comerç local amb el nom "Tu ens omplis la vida". La finalitat de la campanya és que es facin compres a Agramunt i que aquestes després es converteixin en un val de diners per comprar en un dels establiments adherits a la campanya.

Els objectius d'aquesta ini-

FONT: AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

ciativa són retenir, fidelitzar i fomentar el comerç local amb una campanya on els clients obtindran un cor per cada compra igual o superior a 20€ realitzada a un dels establiments adherits a aquesta campanya. Quan hagin realitzat 10 compres a diferents establiments podran d'adreçar-se a l'Ajuntament per canviar els 10 cors obtinguts per un val de descompte de 20€ que podran bescanviar des-

prés per productes o serveis a l'establiment col·laborador que triïn.

L'Ajuntament hi destina un total de 4.000 euros que repercutiran directament als establiments i comerços agramuntins.

La campanya es va iniciar el dia 15 de juny i s'allargarà fins al 15 de setembre. Fins al moment s'hi han adherit una setantena d'establiments i comerços locals.

El cine torna al Casal

Cartell de les pel·lícules amb què es van reprendre les projeccions de cine.

El cap de setmana dels dies 13 i 14 de juny l'empresa Circuit Urgellenc, gestora del cinema a Agramunt, va reprendre les projeccions de cine al teatre Casal Agramuntí després de tres mesos aturats a causa de la Covid-19.

La sala va tornar a obrir portes seguint totes les mesures de seguretat i prevenció per evitar els contagis, amb un aforament màxim de 50 butaques –l'aforament permès a la fase 2 de la desescalada– distribuïdes per tot el pati de butaques per mantenir la distància de seguretat entre els espectadors, n'hi ha individuals i per a grups reduïts de dos o tres persones de la mateixa unitat familiar. Les butaques que no es podien ocupar estaven senyalitzades amb una cinta. Per accedir a la sala era obligatori l'ús de la mascareta i la desinfect-

ció de les mans. Un cop finalitzada la sessió de cine, s'habilità una segona porta de sortida a la porta principal, la sortida d'emergència, per a la sortida esglaonada dels espectadors.

El Circuit Urgellenc va reprendre aquest cap de setmana les projeccions de cine al Casal amb la pel·lícula en català "Volant junts" i "El escándalo".

Per incentivar el públic que vagi al cinema, i per a totes aquelles persones que no són socis, Circuit Urgellenc ha creat un abonament pel que queda de 2020, a un preu de 60 euros, amb el qual els espectadors podran veure totes les pel·lícules que es projecten fins a finals d'any. Aquest abonament el poden tramitar a les taquilles del cinema o al web de Circuit Urgellenc <http://circusa.com>. ■

garba

El col·lectiu Garba us convida a la presentació del llibre

Mar d'estiu.

Una memòria mediterrània

a càrrec del seu autor, Rafel Nadal

Divendres 10 de juliol · A les vuit del vespre
A la plaça del Mercat
(davant de l'Espai Guinovart)

Rafel Nadal és periodista i escriptor. Actualment escriu a *La Vanguardia* i col·labora habitualment a RAC 1 i Televisió de Catalunya. La seva obra *El fill de l'italià* (2019) ha estat guardonada amb el Premi Ramon Llull, el guardó més reconegut de les lletres catalanes.

L'acte s'organitza seguint les mesures de seguretat que contempla el Pla de Contingència aprovat per l'Ajuntament.

© GABRIELLA ARNES

A l'amic Josep Farreny en record

Des de la nostra revista els redactors de *Sió* volem fer arribar el més sentit condol a la família de Josep Farreny i Ortiz. El seu traspàs ens ha deixat sense una persona que havia fet molt per la cultura agramuntina. Recordem la seva faceta plàstica que el dugué a fer quadres que exposava a la casa de la Coral o a les mateixes golfes de la seva nova casa. L'amistat amb Guinovart i l'interès per l'art modern el portaren a ser membre de la Fundació de l'Espai Guinovart durant molts anys. Era un gran cinèfil que coneixia una extensa filmografia cosa que l'havia dut a participar en cinèforums de pel·lícules d'assaig tant a Agramunt com en altres poblacions. Era un gran polemitzador amb una capacitat de conversa com pocs. Havia col·laborat en el periòdic mural *Avançar* (segona època) que es penjava als coberts de l'Ajuntament; ell hi posava, sobretot, la seva projecció plàstica. A la revista *Sió* hi va participar com a redactor o col·laborador des de 1970 fins a 1998 amb dues intermitències. En les seccions *Cruïlla*, *Matràs*, *El Ton de Dolçmunt* i *Des de les golfes del Farreny*, el Josep esposava els seus pensaments i sentiments mitjançant poesies o proses, molt sovint fruit de l'experiència personal i que feien referència al món de l'art que ell coneixia i estimava tant. Descansi en pau!

CEPSA **benzinera AGRAMUNT**

CEPSA Star Diesel 14/3/2020 1.149 €/l.

6.89 ct/litre + 4.60 ct/litre = 11.49 cts/litre

Demana les nostres targetes i suma descomptes...

A primera línia

La Cécilia Llobet és metgessa de l'Arnau de Vilanova de Lleida.

L'Hospital Arnau de Vilanova, com la resta dels hospitals del territori, va passar a ser un hospital dedicat gairebé exclusivament a pacients amb Covid. La majoria dels pacients que arribaven a urgències estaven infectats pel virus o en teníem una alta sospita que n'estiguessin i calia que fossin ingressats.

Cecília Llobet Pina, metgessa de l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida, ha viscut molt de prop la pandèmia que estem passant. Li preguntem sobre la seva experiència.

– D'on ets i quan temps fa que vius a Agramunt?

– Sóc de les Penelles. Em vaig casar el 2002 i des d'aleshores visc a Agramunt. De ben petita vaig decidir que volia exercir la medicina, i així ho he fet. Vaig estudiar a la Facultat de Medicina de Lleida i vaig decidir fer l'especialitat de Medicina Interna, també a Lleida, durant cinc anys. Quan vaig acabar ja em van contractar per treballar a urgències. I d'això ja fa 16 anys.

– Com has viscut la Covid-19?

– Encara recordo quan estava a l'espera que arribés el primer pacient amb sospita de Covid; hi havia molta incertesa i desconeixement de la malaltia. Ens anaven explicant els protocols, però fins que no tens el pacient al davant no te'n fas la idea.

Mai m'hauria imaginat que arribaria a estar a primera línia contra una pandèmia com aquesta. El meu dia a dia va canviar radicalment; vaig passar de visitar pacients greus amb molta patologia de base, diverses problemàtiques socials... a tractar pacients prèviament sans que, de cop i volta, presentaven una insu-

ficiència respiratòria aguda i amb pronòstic greu.

Els protocols d'actuació i de tractament ens els canviaven inclús tres vegades al dia, la qual cosa feia que, un cop a casa, haguéssim de continuar estudiant per anar adaptant-nos a cada canvi.

He sentit molta responsabilitat i amb molta pressió assistencial que no havia viscut en tots els anys que porto treballant com a metge d'urgències; però les persones ho interioritzem i ens adaptem ràpidament, la qual cosa fa que d'aquesta manera es pugui gestionar molt millor el volum de feina.

– Què ha suposat el canvi estructural?

– L'Hospital Arnau de Vilanova, com la resta dels hospitals del territori, va passar a ser un hospital dedicat gairebé exclusivament a pacients amb Covid. La majoria dels pacients que arribaven a urgències estaven infectats pel virus o en teníem una alta sospita que n'estiguessin i calia que fossin ingressats.

L'hospital es va mobilitzar de manera que tot malalt amb Covid pogués ser ingressat i rebre les cures necessàries. Les Unitats de Cures Intensives i les de Medicina Interna es van veure ampliades considerablement. Les plantes de Cirurgia i Traumatologia es van convertir en plantes de Medicina Interna. Molta activitat assistencial es va aturar per poder atendre els pacients

amb Covid. A més, també es van habilitar llocs de fora de l'hospital per acollir pacients més lleus amb coronavirus.

– Els metges de diferents especialitats estaven tots implicats?

– Molts metges de diferents especialitats es van bolcar a ajudar en diferents tasques assistencials. Es van fer equips de diferents especialitats per atendre els pacients. N'hi havia que es cuidaven de trucar a les famílies per informar o bé per fer el seguiment telefònic a aquelles persones que, estant infectades, eren a les seves cases.

– Sempre hi ha hagut material de protecció?

– Al principi teníem molt material de protecció d'un sol ús, però sí que ha estat una de les grans preocupacions de tots els hospitals.

Des d'aquí i en aquest punt, vull aprofitar per donar moltíssimes gràcies a tots aquells que han fet possible que els sanitaris poguéssim protegir-nos sempre, amb les bosses de plàstic que ens han acompanyat i que ens han ajudat a protegir-nos. Ens arribaven bates de plàstic d'arreu i sempre hem tingut present que hi havia unes persones que les feien per nosaltres. Mai he visitat cap pacient sense protecció.

– Suposo que el més dur ha sigut que el pacient estava sol i pel metge haver de parlar per

De vacances amb la família.

Encara recordo la primera trucada que vaig fer a un familiar d'un pacient quan li vaig confirmar que estava infectat per la Covid i que la situació clínica era greu. Vaig palpar la tristesa per telèfon, aquell silenci i aquella veu trencada pel dolor que em va donar les "gràcies per haver trucat".

telèfon per informar a la família també és difícil, oi?

– Al principi xocava que els pacients arribessin sols a urgències, i greus, i nosaltres entràvem a visitar-los amb totes les mesures de seguretat la qual cosa feia que no ens poguessin veure, no podien familiaritzar-se amb el metge que estaria pendent d'ells. El fet que estiguessin ells sols i els familiars no poguessin fer-los companyia va ser molt dur per a les dues parts. No sabien si es tornarien a veure. Això, també a mi, em provocava molta tristesa. Donar les notícies per telèfon fa que també sigui més difícil de gestionar, tant la informació, com l'angoixa; no hi estem acostumats.

Encara recordo la primera trucada que vaig fer a un familiar d'un pacient quan li vaig confirmar que estava infectat per la Covid i que la situació clínica era greu. Vaig palpar la tristesa per telèfon,

aquell silenci i aquella veu trencada pel dolor que em va donar les "gràcies per haver trucat". Al final de la meua jornada, aquell dia, vaig arribar trista a casa. De totes maneres, l'adaptació a la situació va ser ràpida; de seguida vaig interioritzar que la situació seria complicada; m'envaïa una sensació d'angoixa per la possibilitat de contagiar-me i contagiar la meua família, però quan arribava a casa sempre tenia aquella complexitat per part dels meus que m'ajudava a alleugerir-la. Això m'ajudava molt.

– Com està actualment l'hospital de casos de gent afectada?

– Actualment la situació ja està més normalitzada. L'afluència d'ingressos de Covid ha anat disminuint progressivament. Cada cop atensem menys pacients amb sospita de Covid i hi ha pocs casos positius, malgrat que no

es pot abaixar la guàrdia i el tenim molt present encara a l'hora de protegir-nos i prendre les mesures adients per possibles repics.

– Es preveu que amb la desescalada hi tornarà a haver repunts o amb el bon temps tot s'anirà posant al seu lloc?

– Segons els experts hi pot haver una segona onada, sense descartar tampoc que sigui a l'estiu. Es va reaccionar molt tard a la primera onada, pràcticament a tots els països, i es va col·lapsar la sanitat; ara depèn de nosaltres que aquesta onada sigui més suau.

La població ho està fent força bé, encara que hi ha excepcions que tenen conseqüències i això és un problema. És important portar mascareta, canviar els nostres hàbits socials i mantenir la distància. El problema no és que em contagiï, sinó que sigui el vehicle de contagi. Aquest és el problema fonamental; això ho hem de recordar: si em contagio jo, contagiaré les persones més properes a mi.

– Vols afegir res més?

– Des d'aquí vull donar les gràcies a tothom que ha contribuït perquè tota aquesta situació la visquéssim amb quelcom d'entusiasme i donant-nos forces per vetllar per la nostra població.

Les gràcies te les hem de donar nosaltres a tu i a totes aquelles persones que heu lluitat amb esforç i valentia per combatre la Covid i així salvar la vida de molta gent.

Rosa Maria Sera

L'Aula universitària en la fase 2

Josep Queralt impartint el Curs Monogràfic "Art i medicina".

Benvolgudes i benvolguts:

Els membres de la junta de l'AEUA, ja teníem el calendari a punt per poder obrir les portes a la cultura el més aviat possible, per això vam rebre amb entusiasme la notificació del Departament de Salut del pas a la fase 2 a les terres de la plana de Lleida, a partir del dilluns 8 de juny, i vam posar fil a l'agulla.

La nostra Aula ho va fer reiniciant el Curs Monogràfic: "Art i medicina" (que es va haver d'ajornar per la Covid-19), perquè està format per dos grups més reduïts d'alumnes.

El curs ara es realitza a la sala del Teatre del Casal Agramuntí per complir amb l'aforament i seguint unes mesures estrictes de seguretat que s'han consensuat amb l'Ajuntament.

El grup 1, que ja havia assistit a la primera classe, continuarà els dijous: 11, 18 i 25 de juny. El grup 2, farà les quatre classes els dimarts: 9, 16, 20 i 30 de juny. L'horari segueix sent de 18 a 20 hores.

El curs tracta de "L'impacte de la malaltia en els genis de la pintura", a càrrec del nostre company i membre de la junta, Sr. Josep Queralt. Professor Honorari de la Universitat de Barcelona. Departament de Bioquímica i Fisiologia. Facultat de Farmàcia del 1985 al 2015.

Els seients del Casal estaven condicionats per mantenir la distància social.

El dimarts 9 de juny, 22 alumnes dels matriculats del grup 2, del Curs Monogràfic, vam assistir a la primera classe. Els membres de la junta vam fer un seguiment dels protocols: entrada esglaonada, mascareta, rentat de mans i acompanyament.

Els seients del Casal ja estaven condicionats per mantenir la distància social, gràcies als serveis de l'Ajuntament. Tant la presidenta de l'Aula, Sra. Anna Martín com la regidora de cultura, Sra. Amanda Cardona, que van presentar l'acte, van coincidir en destacar la importància d'anar introduint ofertes culturals, per sortir de mica en mica del tancament en l'àmbit social, que és l'objectiu d'ambdues institucions, i van remarcar la importància de complir rigorosament els protocols sanitaris. Tot seguit, la presidenta va llegir el currículum del Sr. Josep Queralt, que és qui imparteix el curs.

En aquesta primera classe el tema va ser: "Introducció i influència dels trastorns visuals en l'art pictòric".

A mode d'introducció inicià la sessió, mostrant personatges que han destacat al llarg de la història en diferents camps, superant les seves deficiències, com Beethoven, Marcel Proust, Stephen Hawking... Tots tenen en comú que són històries de superació. Com a bon coneixedor de la fisiologia humana, ens explicà d'una manera molt clara i pedagògica, mostrant esquemes, de com l'ull humà rep la llum i de com les imatges es formen al cervell; però ajustant-se al tema, va introduir les modificacions que es produeixen i ocasionen els diferents defectes visuals com l'estrabisme, la miopia, la retinopatia, la presbícia... i com provoquen canvis en la tècnica o modificacions de l'estil en els pintors.

Comentà d'una manera amena, intercalant curiositats i anècdotes, alguns pintors cèlebres, mentre mostrava i explicava la seva obra. En el cas de "El Greco", va anar desmuntant la teoria de l'estrabisme. Les figures allargades i corbes eren per influència dels seus mestres com Miquel Àngel... i dels manieristes. Aquest estil de "El Greco" ha influ-

ACTE DE CLOENDA DEL CURS PER A TOTS ELS ALUMNES DE L'AULA

L'acte tindrà lloc el dimecres 1 de juliol al pati de l'EMMA (Escola Municipal de Música d'Agramunt), a les 7 de la tarda, amb l'actuació musical programada.

**Eduard Boleda, viola
i Marta Llona, violoncel**

Repertori musical de grans compositors.

Us hi esperem

A mode d'introducció Josep Queralt inicià la sessió, mostrant personatges que han destacat al llarg de la història en diferents camps, superant les seves deficiències, com Beethoven, Marcel Proust, Stephen Hawking...

enciat altres artistes actuals com Modigliani o Giacometti...

Va aprofundir en els pintors impressionistes remarcant el motiu dels canvis en la seva obra: De Paul Cézanne, hi ha informació escrita sobre la seva salut, constatant que el seu estil era degut a la degeneració retiniana deguda a la diabetis. En el cas de Rembrandt, queda desmentida la presbícia, distorsió de la visió, perquè ja existien les ulleres.

Claude Monet va patir cataractes i es va plasmar en la desaparició dels blaus i dels verds cap als vermells en la seva obra. Aquests pintors han passat a la història perquè han innovat respecte als canons de l'època, moltes vegades per culpa de la seva malaltia i sense voler.

El dijous 11 de juny va tenir lloc la segona

classe del grup 1, amb 28 alumnes. En aquesta ocasió, vam recordar que l'onze de març, estàvem a Barcelona, al Passeig Marítim, després d'haver gaudit de l'exposició "Monet, una experiència immersiva", l'última activitat de l'Aula abans del confinament.

El professor va fer un recordatori de l'Impressionisme, tot comentant que aquest moviment va sorgir quan un grup d'artistes (Manet, Monet, Renoir...) van crear una Societat Anònima per a poder exposar els quadres rebutjats al Saló de París, perquè no s'ajustaven als canons oficials. El nom sorgeix del quadre "Impressió de sol naixent" de Monet, on l'important és captar la llum. Edgar Degas, conegut perquè va pintar més de 1.500 quadres de ballarines, és el pintor del moviment. Va patir trastorns de la retina. Al final, per a seguir pintant va passar de la pintura a l'oli, al pastel i a l'escultura.

Un altre tema va ser la dificultat de les dones pintores tant per la temàtica del quadres com per la dificultat de donar a conèixer la seva obra. Cal destacar la Mary Cassetti que va aconseguir una àmplia formació acadèmica i va exposar els seus quadres. La seva obra va anar canviant per adaptar-se a la pèrdua de visió. Va destacar també pel seu suport als moviments sobre el sufragi femení. L'últim tema va estar dedicat als trastorns cerebrals causants de l'Alzheimer, va explicar com s'anaven lesionant les neurones i no es tornen a regenerar i la influència que aquesta malaltia va tenir en alguns pintors. Per això ens va animar a tenir una bona reserva cognitiva per a retardar al màxim aquesta demència.

La Junta

Roig

TORRÓ D'AGRAMUNT
XOCOLATA A LA PEDRA

TORRONS ROIG, S.A. - Ctra. L-303, km 19.100 - 25310 AGRAMUNT (Llivia) - tel. 973 39 00 36 - fax 973 39 06 90 - www.torronsroig.com

Litterarum

A dalt, espectacle *L'espai infinit*. A baix, clubs de lectura virtuals.

Per tercer any el club de lectura de biblioteca ha estat convidat a assistir a la Fira d'Espectacles Literaris de Mora d'Ebre LITTERARUM.

Aquest any, com tantes altres activitats, van haver-se de reinventar i van celebrar la 13a edició de la fira d'espectacles literaris igualment, del 28 al 31 de maig, sota el nom *Litterarum Digital 2020*.

El dissabte 30 de maig, a les 5 de la tarda, 12 persones del club de lectura vam poder gaudir (en directe, des de casa) de l'espectacle *L'espai infinit* a càrrec de l'actriu Marina Mulet que ens va interpretar, magistralment, contes dels autors valencians Pere Gomar, Mercè Climent i Gràcia Jiménez.

L'espectacle ens va agradar molt, però esperem poder tornar-hi l'any que ve i poder veure els espectacles en viu.

Clubs de lectura virtuals

Aquest mes encara hem

hagut de tornar a fer les trobades dels clubs virtuals.

L'1 de juny, a les 5 de la tarda, uns pocs membres del club de tarda ens vam reunir per comentar el llibre *Carta d'una desconeguda* de l'escriptor austríac **Stefan Zweig**.

Vam coincidir que era una obra que estava molt ben escrita i que més que tractar de la història d'un amor el que tractava realment era la història d'una obsessió.

El 2 de juny, a 2/4 de 9, el club del vespre va comentar el llibre *El setè àngel* de **David Cirici**, Premi Sant Jordi 2016.

D'aquest es va dir que era una història commovedora, que enganxava i que combinava, de manera molt encertada, el drama d'una família que veu com el seu fill desapareix i el drama dels refugiats.

Desitgem que estigueu bé i trobar-nos presencialment ben aviat.

Bon estiu! ■

TALLERS BERTRAN, S.L.

Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

Les nostres residències geriàtriques

Han estat catalogades com a residències “verdes” per no haver tingut cap cas de coronavirus. Aquest és el distintiu merescut a un treball ben fet.

Residents i treballadors gaudint d'un vermut a la terrassa al mateix temps que celebren el nomenament de “Residència Verda”.

Segurament molts de vosaltres haureu trobat a faltar una mica més d'informació del que s'ha viscut durant aquests darrers tres mesos amb l'afectació de la Covid-19 a les nostres residències. La veritat és que ja es va pensar fer-ho, però la situació crítica, emocional i humana dels primers dies, no feia que el moment fos apropiat per descriure l'afectació que es va viure en aquests centres. La inseguretat, la por, l'ansietat de tot plegat han estat fins ara el detonant del dia a dia d'aquestes comunitats. En els moments actuals es pot dir (i ells ho constaten) que han pogut arribar fins a dia d'avui sense cap persona infectada. Els testos els ho han confirmat.

Tant la residència geriàtrica *Ribera del Sió* com la residència geriàtrica *Mas Vell*, han estat

catalogades com a residències “verdes” per no haver tingut cap cas de coronavirus. Aquest és el distintiu merescut a un treball ben fet. Encara que no per això deixaran a un costat les normes i protocols que han de continuar aplicant i modificant en funció de la situació i del desenvolupament de la pandèmia.

Directament són ells qui ens expliquen la vivència de tot plegat després d'aquests tres llargs mesos en què la confiança s'ha anat imposant.

Residència Ribera del Sió

El dia 29 de maig, des del Departament de Treball, Afers Socials i Família ens varen comunicar que estàvem considerats “Residència verda”, ja que no teníem cap cas de Covid-19 en-

tre els residents i treballadors. Va ser una gran alegria i una satisfacció, alhora que també era un reconeixement a tota la feina efectuada.

Tot va començar el dijous 12 de març quan vam haver d'informar a tots els familiars i centres de dia, que a partir de l'endemà quedaven prohibides les visites i el servei de centre de dia, segons el comunicat del Departament de Treball, Afers Socials i Família.

El nostre objectiu des del primer dia va ser protegir els nostres residents. Des d'aquell moment ens vam organitzar tot el personal: equip tècnic, direcció del centre. Vam reorganitzar els espais per tal que els residents estiguessin amb la separació pertinent, i vam confinar les habitacions dels residents que es va considerar que en podien ser beneficiats, potenciant des del primer moment activitats personalitzades i suport emocional per a cada usuari. Vam anar seguint els protocols que anaven arribant i canviant dia a dia.

Durant tot aquest temps hem estat treballant amb angoixa, tensió, por i escoltant amb molta preocupació les notícies de les altres residències. Hem fet formació interna del personal, reunions diàries, modificacions de protocols i protocols nous; hem adaptat una part d'habitacions per aïllaments, amb tot un protocol complicat a seguir i hem aïllat algun cas sospitós, amb la corresponent càrrega assistencial fins que la prova ha sortit negativa. Tothom ha treballat els dies laborables, dissabtes i diumenges. Tot el personal ▶

◀ ***L'esforç que hem hagut de fer les residències en general, que estaven considerades un substitut de la llar, ha estat considerable. No estàvem preparades i sanitàriament han discriminat els residents, tant per l'edat com per estar en una residència.***

ha fet un esforç impressionant amb una capacitat organitzativa digna de menció. És un luxe tenir aquest personal que ha cuidat fins a l'extrem totes les mesures tant a la residència com a casa seva. Hem mantingut tot el personal laboral, encara que la residència no estava al cent per cent d'ocupació, per tal de potenciar les activitats individuals. S'ha reforçat el servei de neteja i hem fet protocols nous de desinfecció. L'Ajuntament també col·labora amb la desinfecció de l'exterior del centre.

Els contactes amb les famílies mitjançant trucades, vídeos, videotrucades... ha estat una de les nostres prioritats, informant-los en tot moment de qualsevol novetat. És molt satisfactori tant per als residents com per als familiars, tot i la gran feina que comporta.

La manca de material de protecció ha estat una gran angonya. El dia 13 de març vam haver d'anar a un magatzem de Sant Sadurní d'Anoia a buscar un "kit" de material, que era just per una persona d'aïllament d'un dia. Sort vam tenir de l'ajuda d'alguns empresaris que ens varen regalar mascaretes de bona qualitat. També vàrem rebre ajuda d'unes senyores de

Montgai que ens van fer mascaretes per a tothom, així com el Consell Comarcal, que va ajudar en el que va poder. També és d'agrair l'ajuda del CAP d'Agramunt amb l'assortiment d'EPIs. Algunes empreses locals ens van endolcir el temps d'angoixa amb xocolata, torrons i mones de Pasqua.

Finalment, el dia 11 de maig vàrem poder fer la prova PCR a tothom: residents i personal. Vàrem tardar 10 dies a saber tots els resultats, ja que n'hi va haver que es van haver de repetir. Van ser un altre cop dies d'angoixa i temor. Però sortosament tots els resultats van ser negatius.

Una de les nostres preocupacions ha estat el benestar emocional dels nostres residents. En aquest nou context en què no s'han pogut fer les visites per part dels familiars i un aïllament amb l'exterior hem fet ús de la nostra imaginació i tots els nostres recursos per potenciar al màxim noves activitats. Tot el personal s'ha implicat en tot moment oferint-nos les seves habilitats i talents. Així, hem realitzat setmanes temàtiques, balls, cants, concerts en directe, vermouths musicals... perquè el seu dia a dia fos menys monòton i més distret.

L'esforç que hem hagut de fer les residències en general, que estaven considerades un substitut de la llar, ha estat considerable. No estàvem preparades i sanitàriament han discriminat els residents, tant per l'edat com per estar en una residència. Al tenir metge propi i reforç sanitari amb infermeria, amb unes gerocultores molt implicades amb la cura dels residents així com tota la resta de personal (tècnics i serveis) hem anat adaptant-nos a les circumstàncies a costa de molt desgast personal. Però ha valgut la pena i ara estem recuperant l'energia!

Val a dir que, tot i que ara estem una mica menys angonyats, no abaixarem la guàrdia. Estem orgullosos de no haver tingut cap cas de Covid-19 entre els nostres residents. Quan comencin les visites encara serem més curiosos amb totes les normes d'higiene i de contacte, tot i que procurarem, dins del que puguem, que les visites siguin de bona qualitat.

El període de confinament no està essent fàcil, però al mateix temps ha suposat un apropament més estret entre treballadors i residents molt enriquidor.

Continuarem fent la nostra feina el millor possible.

Dues imatges de treballadores de la Residència Ribera del Sió.

Residents exhibint cartells al·lusius al confinament que s'ha hagut de patir.

Residència Mas Vell

Heus a continuació un detall del que hem viscut durant els tres mesos de pandèmia. En primer lloc, el dijous dia 12 de març ens vam reunir a l'Ajuntament els membres que formem part del DUPROCIM (document únic de protecció civil municipal d'Agramunt) per activar el pla d'emergència associat a malalties transmissibles emergents amb potencial d'alt risc. Totes

Les activitats amb els residents no han parat mai.

les decisions que es prenen són consultades i establertes tal i com ens indiquen els professionals sanitaris del CAP d'Agramunt, que en tot moment ens han assessorat i orientat de les mesures preses.

Una de les primeres mesures que s'acorden, és no deixar entrar persones externes a la residència Mas Vell. Així que a partir del divendres 13 de març a la residència només hi podien entrar les treballadores, i s'avisava els familiars que a partir d'aquell moment i fins a nou avís només podran tenir contacte telefònic o telemàtic amb els seus familiars. Al mateix temps es tanca el Centre de dia, avisant als usuaris que fins a nous avís no podran acudir-hi. Es reforça el servei d'atenció domiciliària que ofereix la residència per tal d'atendre les persones que necessitin algun servei d'higiene, d'acompanyament, portar els àpats, realitzar la compra...

Les treballadores comencen a treballar amb moltes més mesures i materials de protecció (mascaretes, guants, gel hidroalcohòlic...) canvi de roba i de calçat abans d'entrar dins l'edifici. Tal i com ens indiquen els sanitaris del CAP. Es té a punt material EPI en cas de tenir un contagi i ens coordinem per tal de preveure'l i on s'aïllarà, si es

presenta el cas: es decideix habilitar la segona planta ja que és un espai totalment independent i s'hi pot tenir accés evitant la primera planta, que és l'ocupada pels residents.

Disposem d'una llista de treballadores familiars que sabem que realitzen domicilis per si en un determinat moment són necessàries per suplir altres persones i no deixar desatesa cap persona gran, ni resident ni als seus domicilis.

Durant tot aquest temps ens comuniquem i coordinem amb la residència Ribera del Sió. El doctor Joan Loscos ens envia el protocol d'actuació en cas de tenir contagi o en cas sospitós i també els fem arribar quins protocols seguim nosaltres, protocols adaptats a les residències.

A finals de març es fa una neteja a fons i la desinfecció de la segona planta, per casos de possible aïllament; de moment hi ha disponibles sis llits i un bany, amb possibilitat de poder-ho ampliar. Es realitza una formació interna entre el personal sanitari i el personal de la residència i el personal gerocultor per donar indicacions de com utilitzar de manera correcta el material de protecció (EPI's) en cas de contagis i saber exactament el protocol a seguir.

A primers d'abril ens comu-

També es va celebrar la Diada de Sant Jordi.

niquen que a partir d'aquell moment les residències en lloc de dependre del departament d'Afers Socials i Famílies, passen a dependre del departament de Salut. Es pren la decisió de comprar una màquina

d'Ozó per tal de millorar la desinfecció i la qualitat ambiental. En aquest període es recupera el servei de cuina; dues cuineres s'incorporen a aquest servei i es passa a tenir cuina pròpia, així que es reprèn el servei de carmanyoles (menjar d'atenció domiciliari que hem reforçat amb la Covid-19).

A mitjan maig venen a fer els tests PCR a les treballadores i als residents. Venen des del departament de Salut. Tots els resultats d'aquestes proves són negatius. Per això ens cataloguen la residència Mas Vell com a "Residència Verda". A partir d'aquí des del departament ens comuniquen que ja es poden fer ingressos de les places vacants.

A primers de juny comença la fase 2 i es pot començar a rebre

visites dels familiars amb cita prèvia i s'aconsella que sigui sempre el mateix familiar qui realitzi aquestes visites. També existeix a partir d'aquest moment un nou protocol per fer l'ingrés d'un nou resident. A la persona a ingressar se li farà un test PCR 48 hores abans de l'ingrés i un cop ingressada, haurà de complir 14 dies d'aïllament.

S'ha de dir que durant aquests mesos ha sigut un anar i venir de canvis i més canvis. De protocol amb protocol, però ha valgut la pena. Estem satisfets de tot el treball aportat i de les hores dedicades. No hem abaixat la guàrdia, no ens hem relaxat del tot, i ara continuem la tasca amb tota la cura i recel possibles. No ens podem rendir a la Covid-19. ■

el Porquero

el Porquero

CRIEM QUALITAT

La teva Botiga a Agramunt

Ctra. Cervera km. 19 · T. 973 390 801

CENTRAL AGRAMUNT

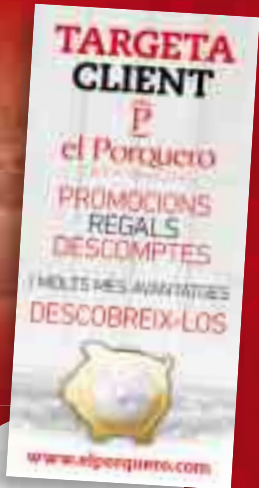
CENTRES PRODUCCIÓ / DISTRIBUCIÓ

AGRAMUNT LLEIDA EL BARCO DE ÁVILA ÁVILA JABUGO HUELVA CORESES ZAMORA EL BERCIAL TOLEDO

BOTIGUES

AGRAMUNT LLEIDA SARRIÀ BARCELONA TÀRREGA LLEIDA EL BARCO DE ÁVILA ÁVILA BOSSOST LLEIDA

www.elporquero.com

Descobriu els avantatges de la nostra targeta client!

AMB TU

**Més de 3 milions
de prestacions
i pensions anticipades**

**Més de 350.000 famílies
amb tramitació de moratòries**

**Més de 50.000 milions
en finançament
a autònoms, pimes i empreses**

Patrocinador de
l'Equip Olímpic

Des de sempre, el més normal per a nosaltres és estar al teu costat, i al del teu negoci. I per això, hi continuarem estant en aquesta nova etapa, ajornant-te el pagament de la hipoteca,* avançant-te el cobrament de la pensió i facilitant-te la liquiditat que necessites. Perquè les més de 25.000 persones que treballem a CaixaBank sabem què és el més important i que, amb tu, podrem recuperar la normalitat al més aviat possible.

CaixaBank. Escoltar Parlar Fer

*La moratòria de les quotes de la hipoteca sobre l'habitatge habitual és una mesura legal que recull el Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19, aplicable a deutors que hagin tingut una reducció dels ingressos o hagin quedat en situació d'atur i que compleixin tots els requisits que estableix la norma. També s'ofereix una moratòria diferent de la legal per a afectats per la COVID-19, encara que no compleixin tots els requisits que estableix la norma. CaixaBank, S.A., amb domicili social al carrer del Pintor Sorolla, 2-4, 46002 València, amb NIF A08663619, inscrit en el Registre Mercantil de València, tom 10370, foli 1, full V-178351, i inscrit en el Registre Administratiu Especial del Banc d'Espanya amb el número 2100. NRI: 3460-2020/09681

@revistasio

Recull d'imatges
seleccionades
entre les que els
nostres lectors
han penjat
a Instagram
amb l'etiqueta
#revistasio
#confinamentsio

@materesa7817

@ricard.bertran.puigpinos

@dhernandez1988

@jofiguerafi

@xfm95

@jofiguerafi

@joseproviral

@tereanye

@bernatssole

@xfm95

@solanees_photos

@materesa7817

@pixOrize

@materesa7817

@joventagramunt

@ocells_07

Tractament
Bruxisme, dolor a la mandíbula, limitació en obertura de la boca...

A.T.M.
Pataixes mal de cap o coll?

FISIOUP
REHABILITACIÓ I RECUPERACIÓ

Recupera la força i el control del moviment

Especialistes en la prevenció de lesions i propiocepció de genoll i de turmell.

REHABILITACIÓ de genoll i turmell.

Plaça del Progres, 2 - altell 1 | 25730 Artesa de Segre | Lleida | T. 973 400 677 - 697 456 944

f t i

TORRONS
Vicens
des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

TORRONS
Vicens
des de 1775
AGRAMUNT

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRAJOR · BOTIGA · MUSEU
Ctra. de Tàrraga, 1 · 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 · torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat
TORRONS VICENS...el Torró, Torró.

www.vicens.com

Cuyàs se'n va amb Audrey Hepburn

Amb en Josep Rovira, company de viatge en la barca de Sió, m'hi uneix una gran amistat, sobretot bastida a través de la nostra revista. Són molts anys de relació i molts números que hem confeccionat amb l'ajut dels altres companys redactors i col·laboradors. A l'amistat s'hi suma una colla de complicitats que compartim, com l'estima per la nostra vila i per Catalunya, el col·leccionisme de postals i papers relacionats amb Agramunt, la fotografia, l'afició pel Barça, els bons llibres (que sovint ens recomanem mútuament)... i els articles de Manuel Cuyàs.

Ahir, 16 de juny, quan em vaig assabentar de la mort d'en Cuyàs, de seguida vaig enviar un mail al Josep amb l'enllaç d'un text que parlava del traspàs del periodista mataroní. De seguida em va contestar que estava trist pel succés. Jo també estava trist. De fet, ni l'un ni l'altre no coneixíem personalment Manuel Cuyàs, però llegint els seus escrits sabíem moltes coses de la seva vida i havíem esdevingut literalment fans seus que seguien amb devoció els escrits de la pàgina dos de *El Punt-Avui* i els llibres recents que publicava.

En Cuyàs tenia 67 anys i ell comentava ser M.T.V. o sigui, de Mataró tota la vida. Va fer la carrera d'Història de l'Art a la Universitat de Barcelona i durant els primers anys va exercir de professor, encara que la seva tasca principal, sobretot els darrers trenta anys, fou l'exercici de periodista. Va començar escrivint en periòdics d'àmbit local i comarcal, fins que va pas-

sar a formar part de la plantilla de *El Punt* que després es convertí en *El Punt-Avui*. En aquest periòdic escriví els darrers cinc anys una columna d'opinió en substitució del periodista malaguanyat Miquel Pairolí. El seu escrit diari va tenir un èxit fora mida, fins al punt que es van publicar dos reculls dels seus articles *Enamorats de l'Audrey Hepburn* (editorial Proa, 2015) i *Sota el barret* (editorial Pòrtic, 2019) que van ser molt ben acollits pel públic i la crítica. Com també ho havia estat el volum de les seves memòries *El net del pirata* (Editorial Proa, 2014).

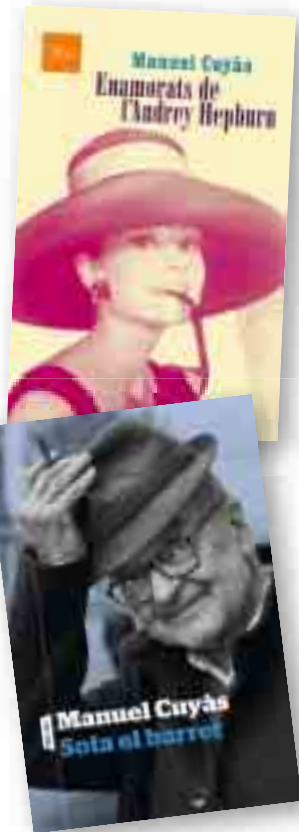
El seu èxit com a articulista venia donat per una suma de factors que no són fàcils de trobar junts. Sovint partia de la vivència pròpia, dels records, del dia a dia; i ho explicava amb una prosa senzilla plena d'humor i ironia. L'havien comparat a la prosa planiana, fet que el feia feliç perquè era un bon seguidor de Josep Pla, de Josep Maria de Sagarra, i altres escriptors de renom. Alguns l'han qualificat de murri. Adjectiu que crec que és força definidor del seu tarannà. Tenia una gràcia especial en explicar les històries que farcia d'anècdotes i fets viscuts. Era un bon coneixedor de l'art i, en especial, del cinema que havia vist des de ben petit; d'aquí la seva atracció per l'Audrey Hepburn (i tants altres actors i actrius del setè art) que li serví per donar nom a un dels llibres. Que era un gran cinèfil es reflecteix en els seus escrits. Sense anar més lluny, en el darrer article, que va deixar-nos abans

de ser hospitalitzat, explicà l'anada al barber per tallar-se el cabell fent referència a dues pel·lícules conegudes: *El nostre home a l'Havana* i *Calle Mayor*. Explicar i comparar els fets amb la seva experiència cinèfila era un ingredient de la seva prosa literària. I sempre acabava els escrits d'una manera rodona: lligant al final el que havia començat al principi talment fes al lector una aclucada d'ull.

Molts dels lectors el poden recordar participant a tertúlies a TV3 en el programa 3/24 de Xavier Grasset o a *L'oracle* de Catalunya Ràdio on sempre opinava amb encert i sense estridències. Era com un savi despatistat que molt sovint hi tocava. Era un senyor de la paraula. Val a dir que la seva faceta de tertulià en la ràdio i la televisió fou notable els darrers temps.

Quan avui l'he recordat, he anat tot seguit a buscar els seus llibres que conservo a la prestatgeria. Curiosament estaven al costat de dos llibres plens de vida de dos periodistes que també ens van deixar prematurament i que ens van llegar els seus articles per a gaubança dels que restem: *Un dia qual-sevol* de Tatiana Sisquella i *La vida que apreng* de Carles Capdevila.

El company Josep Rovira em va dir que estava trist. Jo també ho estic. Hem perdut un gran prosista i un bon amic que no més coneixíem per la seva prosa humana, divertida, brillant... que ens feia vibrar de ple. L'enyorarem cada dia en girar la primera plana de *El Punt-Avui* i no trobar-hi el seu escrit. ■

Portades de dos dels seus llibres.

Tenia una gràcia especial en explicar les històries que farcia d'anècdotes i fets viscuts. Era un bon coneixedor de l'art i, en especial, del cinema que havia vist des de ben petit.

REESTRENA *el teu cotxe*

Els millors Plans de Manteniment per al teu vehicle

PLA MASTER

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ 20 PUNTS DE CONTROL

PLA EXPERT

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ 30 PUNTS DE CONTROL

PLA INTEGRAL

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ FILTRE COMBUSTIBLE O BUGIES
+ 40 PUNTS DE CONTROL

I A MÉS A MÉS...

PNEUMÀTICS

MECÀNICA

AMORTIDORS

FRENS

AIRE CONDICIONAT

BATERIA

EIXUGAPARABRISSES

EN MANS D'EXPERTS
euromaster.com

VULCANIZADOS IBARZ

Carretera Tàrrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA-CORRALES

Feli Garcia-Castro

mòb: 678470328
f.garcia@hotm.com
Agra, Catalunya 550 C/ 25, 14
AGRAMUNT 25310
Lleida

EXPOSICIÓ A L'ESPAI

Guinovart tràgic, satíric i grotesc
22 desembre 2019 | 13 setembre 2020

EXPOSICIÓ AL PETIT ESPAI

CARLES GABARRÓ
"Deriva"

8 març 2020 | 11 octubre 2020

HORARI

DIJOUS I DIVENDRES, DE 10H A 13H (només visites concertades)
DISSABTE, D'11H A 14H I DE 17H A 19H
DIUMENGE, D'11H A 14.30H

PLAÇA DEL MERCAT, S/N
25310 AGRAMUNT
TEL. 973 390 904
www.espaiguinovart.cat

Protectors Fundació:

INDUSTRIES
JOVE-BALASH, S.L.

Alsina
SOLUCIONES EN ENCOFRATS

MAS BLANCH I JOVE

Sr. Joan Uriach Marsal

MAS BLANCH I JOVE

MÉS DE 10 ANYS

ELABORANT GRANS VINS

Informació i reserves: 973050018 - info@masblanchjove.com

La transhumància: record llunyà

Per a fer aquesta ruta d'anada i tornada des de la plana a la muntanya, calia trobar zones on poder-se servir de camins que reunissin unes condicions especials d'amplada.

S'havia de tenir en compte que el nombre de bestiar oví s'anava incrementant dia a dia fins a comptar amb un miler o més en arribar al final del trajecte.

La transhumància era el conjunt de migracions estacionals pròpies de moltes espècies d'animals i, sobretot, de la ramaderia, les quals, per aprofitar al màxim l'escalonament de pasturatges, recorrien (normalment conduïts per l'home) grans extensions de terreny des de les planes cap a les regions muntanyoses i viceversa.

El fenomen era comú a totes les regions de la zona mediterrània, des de la península Ibèrica a molts altres països de tot el món. Però, com a sistema ramader es va anar substituint progressivament per una ramaderia en pletes o estables, principalment gràcies a la revaloració dels conreus i a la repoblació forestal que es portaren a terme.

Com a sistema ramader no aparegué a Catalunya fins per allà als segles X-XII i originàriament sembla ser que es tractava de l'anomenada *transhumància directa*, és a

dir, organitzada per ramaders de terres baixes, propietaris de pastures d'hivern que adquirien pastures d'estiu per als seus ramats.

Entre altres coses, la intensificació de l'agricultura a les terres baixes per supressió dels guarets o per extensió dels regatges comportà la desaparició de molts pasturatges d'hivern. Per això, a la segona meitat del segle XIX la majoria de ramats eren muntanyencs, i l'expansió de la vinya a la segona meitat de segle comportà la pèrdua de baixants per als muntanyencs, que anaren abandonant el bestiar oví pel boví de llet no transhumant.

Per a fer aquesta ruta d'anada i tornada des de la plana a la muntanya, que representa un grapat de quilòmetres i diversos dies de durada, calia trobar zones on poder-se servir de camins que reunissin unes condicions especials d'amplada i que, per

tant, evitessin vorejar zones de conreu, d'arbres fruiters i lliures de qualsevol obstacle com vinyes o plantacions recents d'arbres de diferents espècies.

Per altra part, s'havia de tenir en compte que el nombre de bestiar oví s'anava incrementant dia a dia fins a comptar amb un miler o més en arribar al final del trajecte. La raó d'aquest increment rau en el fet que s'hi anaven afegint diversos ramaders, i el conjunt del ramat vol dir, també, que era de diversos amos.

Que com es triaven, en acabar la temporada, les ovelles de cadascun dels propietaris si restaven totes juntes, seria una pregunta que, tal vegada, es pot fer molta gent. A veure si hi trobo la resposta explicant que poc abans d'emprendre l'esmentada transhumància, a cada ovella ja se li havia canviat el vestit d'hivern per un altre de més fresc que era el de l'estiu. Dit d'altra manera, se li havia rapat la llana. I aquest fet, juntament a l'anar-se'n cap a zones molt més fresques l'alliberaven de patir la calor pròpia de l'estació.

Deixeu-me dir que tots i cadascun del ramaders tenien la seva pròpia marca, ja sigui en una lletra o dibuix que els identificués. Aquesta marca la imprimien al darrere de cada ovella a l'altura de la cuixa. Era una marca feta amb pega negra calenta, un senyal que no s'esborrava fàcilment. ■

atípica
Restaurant

687 861 219
973 391 086

pintura i decoració

Rs

Roman Serra
695 558 383

**EXCAVACIONS
TRANSPORTS**

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

**FERRETERIA
MOLINET, S.L.**

www.molinet.cat

Obert 24 hores
Entra, tria, compra
i t'ho portem a casa!

Ctra. d'Artesa, 1
AGRAMUNT

ferreteria@molinet.cat

Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662

La Rosabel de les trenes d'or

Amb les mans plenes dels llibres llegits durant el confinament que he anat recollint per tot casa, em dispo a buscar-los un lloc definitiu a les prestatgeries de la llibreria. Una vegada més em trobo palplantat mirant amunt i avall buscant un forat on encabir-los. Res, tot ple, fins i tot hi ha prestatges on s'entatxonen dues fileres de llibres, una d'invisible al darrere i una altra al davant. Llavors, una vegada més, torno a mirar de reüll la Gran Enciclopèdia Catalana, una imponent filera de catorze volums amb tapa verda encoixinada que, juntament amb el costumari català, diferents diccionaris i l'atles de Catalunya, ocupen la part principal de la biblioteca. I torno a plantejar-me, com en una mena de ritual, si ja no ha arribat l'hora de posar-los en una capsa i jubilar-los de manera definitiva i així poder aprofitar aquell espai. De fet, jubilats ja n'estan des de fa molt de temps, no sabia dir quan va ser l'última vegada que vaig tocar-ne un volum que no fos per treure'ls la pols. Però només de pensar-hi m'envaeix un inexplicable sentiment de culpa, com si estigués traint alguna cosa intangible, sagrada.

En estrenar la casa, ja fa més de trenta anys, quan el fuster encara no havia tingut temps de tancar la porta després d'instal·lar les estanteries de la biblioteca, ja estava col·locant la renglera de llibres verds de tapa encoixinada. El sol fet de tenir-los, més enllà de la seva funció de consulta, era com si em fessin sentir part d'una comunitat determinada, com si ajudessin a definir la meua identitat.

És ben cert que els temps estan canviant, com deia

el poeta, i ara la identitat s'estableix més aviat en si ets d'IOS o d'Android.

En un lloc una mica més discret, també vaig posar-hi la col·lecció de llibres de la "Biblioteca Patufet", d'en Josep Maria Folch i Torres que em vaig endur de la casa pairal en casar-me. Diuen que els records són una manera d'aferrar-te a les coses que estimes, les coses que ets, les coses que no vols perdre. Aquests llibres els vaig llegir quan tenia deu o dotze anys, a casa no teníem televisió i passava moltes estones llegint. El record d'aquelles lectures era de gaubança, d'excitació i de descobriments, i la tinença d'aquests llibres eren com una mena de recordatori d'aquests sentiments. Anys després, quan la meua filla tenia la mateixa edat que jo quan vaig llegir aquells llibres i també se li havia desvetllat el gust per la lectura, vaig proposar-li llegir *La Rosabel de les trenes d'or*, un dels llibres d'aquesta col·lecció i que jo recordava com dels que més m'havia agradat. Em va dir que li deixés a la tauleta de nit, que se'l llegiria quan acabés "Les Cròniques d'Spiderwick", un llibre que també jo havia llegit no feia gaire perquè l'havia recomanat als meus alumnes. Versa sobre un llibre amb propietats màgiques que duen els protagonistes a viure un munt d'aventures trepidants i on surten personatges fantàstics.

Vaig deixar *La Rosabel de les trenes d'or* a la seva tauleta de nit, doncs, però no vaig poder resistir-me a donar-hi una ullada. Després de rellegir-ne unes quantes pàgines vaig ser conscient de com la memòria m'havia estat enganyant; quina prosa més carrinclona! Com podia la cursi de la Rosabel competir amb l'Spiderwick? Vaig tancar el llibre i, avergonyit, el vaig tornar a deixar al seu lloc.

Palplantat davant la biblioteca, amb els llibres encara a les mans, penso que potser hauria de demanar ajut a la Marie Kondo, aquella del mètode Konmari, que promulga que per posar ordre i organitzar bé la casa, primer t'has de desfer de coses, encara que a vegades et sàpiga greu. Diu que t'has de preguntar si allò que pretens conservar et fa feliç i, si no, val més llençar-ho. Em plantejo si l'Enciclopèdia i aquella colla de llibres em fan feliç, i no, en tot cas em fan sentir melancòlic, nostàlgic... però recordo una cita de Victor Hugo que diu: "La melancolia és la felicitat d'estar trist". Ja tinc excusa per deixar-ho tot igual. Mentre amuntego els llibres com puc, miro per la finestra i veig el llaç groc que penja al balcó des de fa molt de temps, tampoc em fa feliç, i pel que es veu tampoc serveix de res... però no penso pas treure'l. Una altra vegada serà, Marie Kondo.

Ricard Bertran

FONT: RICARD BERTRAN

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Torrans que inspiren desitjos

Comtessa Aurembiaix, 5
 25310 Agramunt
 tel.: 973 390 319
 info@torronsfelix.com
 www.torronsfelix.com

Comandes i consultes via whatsapp: 627 69 38 72
 (enviament de comandes a domicili)

OBRES ▶ **128**

OBRES 128 S.A.U.
 Camí vell de Mafet, s/n
 25310 AGRAMUNT (Lleida)
 Tel. 973 392 184 - Fax 973 392 660
 info@obres128.com

blanc negre

**HOTEL - BAR
 RESTAURANT**

Ctra. Cervera, 40
 Tel./Fax 973 29 12 43 (3 línies)
 25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

Serveis:

- . Assessorament
- . Disseny 3D
- . Manteniment de jardins
- . Esporgues i tractaments
- . Educació ambiental
- . Instal·lacions de reg

Roig
 JARDINS

Marc Roig
 Pl. La Muralla, 5 | 25316 PREIXENS (Lleida) | Mòbil 616 03 42 91
 www.jardinsroig.com

NETEGES
ECONET
 SÍO

Maria Aiguade Castro
 Gerent

628 94 33 47 - 973 39 08 54
 Ctra. Fàbregu, 29 - 25318 AGRAMUNT
 neteges@econetio.com
 www.econetio.com

Cal Sera
 artesà xarcuter

Carrer Sant Joan, 7 - t. 973 39 01 85 Agramunt
 Carrer Fondandana n.2 - t. 973 39 27 28 Agramunt

CoronaVisions

Expressem opinions personals diverses, moltes vegades des de posicions absolutament contraposes, sobre aquest nou virus de la globalització, sobre la dosi de crisi sanitària i social que ens està inoculant. Però, sobretot, discrepem al voltant de com ens estan proposant, imponent, demanant, obligant, a actuar per desdibuixar la ja omnipresent corba.

Aquesta podria ser l'oportunitat per a desenvolupar l'empatia, i així aprendre a connectar amb l'experiència vital dels altres. I en aquest camí, entendre que no només es tracta d'una qüestió de solidaritat, sinó de prendre consciència que formem part d'un mateix problema.

“El que succeeix és el que és i el que fem amb això és el que som.”

No tothom estem vivint aquesta crisi provocada pel coronavirus de la mateixa manera, com resulta connatural a la condició humana i, fins a cert punt, comprensible. Adoptem diferents actituds davant el que ens està passant. Expressem opinions personals diverses, moltes vegades des de posicions absolutament contraposes, sobre aquest nou virus de la globalització, sobre la dosi de crisi sanitària i social que ens està inoculant. Però, sobretot, discrepem al voltant de com ens estan proposant, imponent, demanant, obligant, a actuar per desdibuixar la ja omnipresent corba. Hem fet de la nostra realitat, un calaix de sastre a on anem abocant totes aquestes CoronaVisions.

Per què sembla que portem ulleres diferents? Resulta evident, que la nostra percepció de la pandèmia pot variar en funció de l'experiència viscuda. Potser, perquè no treballem al món sanitari o al de les cures. És possible que no tinguem cap amistat i/o familiar afectat o que s'hagi mort a causa del virus. O que tinguem papers i recursos suficients per fer front a les conseqüències econòmiques i socials de la crisi.

És difícil, segurament, posar-se en la pell de l'altre, quan les seves circumstàncies ens queden massa lluny.

La psicologia ens aporta una altra de les raons: les persones reaccionem, en funció de la nostra personalitat, de manera diferent davant la realitat que ens toca viure. Així, per exemple, el que cadascú de nosaltres estem fent durant aquest confinament, com l'estem vivint, l'explicació racional que ens donem sobre el que està passant o com ens relacionem amb els altres; té molt a veure amb com som. Potser, ara, s'entén una mica millor perquè alguns hem decidit fer de “polícies de balcó”. Altres no pensem de protestar i de queixar-nos per tot. Hi ha, també, qui nega l'existència de la crisi. O perquè ens dediquem desesperadament a buscar una explicació, sigui la que sigui.

Però, per què vull obrir aquest calaix de sastre? Perquè la diversitat d'opinions i actituds que hi ha a dins i la situació a què responen, fan que em qüestionin si a la vida, en realitat, no passa el que volem, sinó el que necessitem. Fan que vulgui resoldre un inquiet, i inquietant, dilema: viure instal·lats en tot allò que ens desperta la pandèmia o aprofitar l'experiència viscuda.

Aquesta podria ser l'oportunitat per a desenvolupar l'empatia, i així aprendre a connectar amb l'experiència vital dels altres. I en aquest camí, entendre que no només es tracta d'una qüestió de solidaritat, sinó de prendre consciència que formem part d'un mateix problema. Que si no som totes i tots, sense distincions de procedència o condició, corresponsables i partícips de la solució a aquesta crisi, algú es quedarà enrere.

I per què no mirem de concentrar-nos, a mesura que fugim del confinament, a veure amb altres ulls la nostra problemàtica normalitat? Ara que hem pogut comprovar que la nostra Sanitat Pública no gaudeix de bona salut. Ara que l'escola ens ha ensenyat l'important que és tenir una bona educació. Ara que hem descobert que entre nosaltres viuen uns invisibles que són imprescindibles. Ara que sabem que on millor viu el dret a l'habitatge és a una casa digna. Ara que hem deixat fer una migdiada al nostre planeta. Ara que som conscients que la millor cura són les cures. Ara que, per fi, estem prenent consciència que la vida pot ser un problema capital; per al capital.

Com deia Ghandi: “siguem el canvi que volem veure en el món”.

Vítor M. Cabral

RASQUERA

Si oblidem la història,
es tornarà a repetir.
Al bosc i en zones
properes, recorda-ho:
no hi llencis burlles
ni deixalles, no hi
encenguis coets,
no hi deixis restes de
treballs forestals i
no hi facis barbacoes.
#ElFocNoSoblida

**Contra els
incendis forestals,
cap foguera,
cap cigarreta,
cap descuit.**

Diputació
Barcelona

Generalitat
de Catalunya

7,5 Millions
de futurs

A l'epicentre de la pandèmia

L'Ainhoa en un moment de descans enmig del caos, amb un magnífic gorro de Cal Sangrà.

Segur que molts agraumuntins ja coneixen l'Ainhoa. Però potser no tots saben que treballa d'infermera a l'hospital d'Igualada, el lloc de Catalunya on la pandèmia del coronavirus va acarnissar-se més aviat i hi va fer més estralls. Així doncs el dissabte 6 de juny quedem amb ella per mantenir una conversa per tal que ens expliqui com ha viscut aquests mesos que va estar a primera línia al centre hospitalari on treballa i deixar-ne constància a les pàgines de la nostra revista perquè els lectors puguin saber de primera mà tot allò que s'anava veient i escoltant pels mitjans de comunicació.

– Quan estudiaves a Agraumunt ja tenies clar que et volies

dedicar a la infermeria?

– Sempre m'havia agra-dat dedicar-ne a alguna cosa per ajudar a altres persones. Primer vaig estudiar fisioteràpia a Manresa. En acabar no sabia si especialitzar-me en alguna branca de fisio o fer infermeria. Finalment em vaig decantar per infermeria i n'estic molt contenta.

– Des de quan ets infermera?

– Des del juliol del 2017, un mes després d'haver acabat la carrera. I sempre a l'hospital d'Igualada.

– Per què a Igualada?

– Quan encara estava a la universitat ja sabia, mitjançant una persona que coneixia i que hi treballava, que buscaven gent. Llavors ja hi vaig enviar el currículum i

en acabar els estudis em van agafar de seguida. Va ser amb un contracte de tres mesos i encara hi sóc.

– Habitualment sempre al mateix lloc de l'hospital?

– Es pot dir que sí. Normalment acostumo a estar a urgències. Tot i que sent suplent et mouen bastant de lloc, a urgències és on he estat més temps.

– Dius que hi ets com a suplent. Què comporta això?

– Doncs comporta no tenir un contracte fix i no tenir dret a vacances. Et van fent contractes curts, tot i que si et vinculen a alguna baixa o jubilació anticipada llavors el contracte és més llarg. De moment no sé quan de temps hauré d'estar així. En ser un hospital concertat, encara que de gestió pública, funciona d'una manera diferent. Normalment va lligat a una bossa de treball, on prevalen els punts, cursos, antiguitat... Allà surten places internes que primer són per a gent que ja té plaça. Val a dir, però, que no he deixat mai de treballar.

– Igualada va ser el focus principal des del començament de la pandèmia a Catalunya i arreu de l'Estat. Com va anar tot plegat?

– Va ser el cap de setmana 6, 7 i 8 de març en què, per casualitat, jo estava de guàrdia. Es pot dir realment que el primer cas va ser com una "trobada". Al començament

El seu gran equip! Torn nit B.

◀ ***A urgències, que és on més he estat, primer només es van destinar un parell de box on hi cabien com a molt quatre persones. No obstant, això va canviar ben aviat. Quan els contagis van començar a augmentar, tot urgències es va convertir en zona “bruta” que vol dir tot ple amb pacients Covid.***

A la dreta, fent un pisolabis amb productes fets amb el cor. En aquest cas de Laura López.

També van rebre donacions de diverses cases comercials, que van agrair moltíssim. N'hi va haver també alguna d'agramuntina com aquests productes de Torrons Fèlix.

anàvem tots molt perduts, i quan sospitaves que hi havia símptomes s'havia de notificar al SUVEC (Servei d'Urgències de Vigilància i Epidemiologia de Catalunya) al Clínic, i ells t'havien d'autoritzar a poder fer la prova sense veure el pacient, només amb el que els explicaves. Com que no teníem els reactius per poder-ne desxifrar els resultats, totes les proves les havien d'anàlitzar al Clínic. En aquells moments nosaltres no teníem manera de saber si el pacient era negatiu o positiu fins que ens ho notificaven al cap de 48 o 72 hores.

– **Com va ser per dir-ho d'alguna manera l'esclat que es va produir?**

– Resulta que una infermera que treballava amb nosaltres ja feia unes setmanes que havia estat malalta. Va anar al seu CAP i li van dir que no complia els criteris per tenir Covid. Li van aconsellar que es quedés a casa, que el que estava passant era com una grip. Va fer tot el que li van dir i quan es va trobar millor

va tornar al CAP li van donar l'alta per tornar a treballar. Però es veu que havia passat el coronavirus. I aquell cap de setmana del 8 de març que he comentat abans, a l'hospital va venir un tiet seu i després els seus avis. Aquí va ser quan es va descobrir una mica que allà començava un brot epidemiològic.

– **Com deies abans, s'anava molt perdut amb aquest tema.**

– Moltíssim. Encara no hi havia cap cas. Quan trucaves al SUVEC et deien que aquells pacients no complien criteris. Val a dir que estaven sobrepassats i no donaven l'abast perquè, tal com he esmentat, totes les proves anaven a parar al mateix lloc. Fins que es va decidir que cada hospital havia de tenir els seus propis reactius i fer cadascú les seves proves.

– **Com enviàveu les proves al Clínic?**

– La prova que es fa se'n diu un frotis. Es tracta d'un palet amb què s'agafa una mostra del nas i de la gola.

S'havia de posar en un sobre petit, aquest dins una mena d'escuma i tot plegat dins una capsula ben segellada. Llavors venia un taxi i s'endua aquestes capsules al Clínic. Ho havia fet moltíssimes vegades.

– **Quina sensació hi va haver al principi?**

– Una sensació d'incertesa i de por. Perquè del virus se'n sap poca cosa i, per tant, és molt desconegut. Per exemple quan et feien fer les proves del frotis, tot i anar ben protegits, al principi sempre tens aquella por de veure què et pot passar.

– **Quins protocols generals es van establir?**

– Al principi estàvem bastant perduts. I no només nosaltres, sinó a nivell general. A urgències, que és on més he estat, primer només es van destinar un parell de box on hi cabien quatre persones com a molt. No obstant, això va canviar ben aviat. Quan els contagis van començar a augmentar, tot urgències es va

Celebrant aniversaris
confinats.

Sens dubte, i amb molta diferència, el més dur ha estat veure morir la gent sola. No et sabia dir quanta, però va ser brutal. Entrava gent a urgències que al cap de tres hores ja estava morta. Era molt trist. Nosaltres érem els únics que podíem estar al seu costat i veies que no donaves l'abast. Perquè hi havia molta gent i era molt difícil arribar a tothom.

convertir en zona “bruta” que vol dir tot ple amb pacients Covid. Pel que fa al nostre equipament he dir que sempre portem dos guants i doble mascareta, una FFP2 i una altra de quirúrgica al damunt. I si havíem d'estar amb ventilatoris, una FFP3 i també la quirúrgica a sobre. Això sempre. Així mateix, ens canviem de roba més sovint.

– Tu també vas haver d'estar confinada, veritat?

– Sí, perquè aquell famós cap de setmana de març no ens vam protegir fins el diumenge 8. I vam saber que el dissabte 7 ja hi havia hagut algun cas positiu i nosaltres anàvem sense protecció. Llavors, com que vam estar en contacte directe amb gent infectada, ens van aïllar durant quinze dies.

– Com es viuen aquests dies d'aïllament?

– Molt malament. Vaig tenir simptomatologia lleu. Els pares em portaven el menjar a casa i me'l deixaven al peu de la porta d'entrada. No sé si és pitjor viure sol o acompanyat. Si ho fas sola, com el meu cas, tens tota la casa per a tu però no tens contacte amb

ningú. Tot i que podia fer videotrucades, no és el mateix. Van ser quinze dies llarguissims sense saber si era contagiosa o no. Veient tot el que estava passant pensaves que en lloc d'estar a casa potser podries estar a la feina ajudant. Sortosament els resultats van ser negatius i em vaig poder incorporar immediatament. Alguns companys, però, no van tenir la mateixa sort i van donar positiu.

– Et van fer alguna acreditació per poder-te desplaçar?

– Sí. Ens van fer una autorització des de l'hospital que s'havia d'acompanyar amb la targeta acreditativa de personal sanitari. Sense això no podies ni entrar ni sortir, ja que van confinar tota la conca d'Odena i hi havia policia controlant els moviments de tothom. Val a dir que durant un temps als de fora ens van habilitar una habitació en un hotel de la ciutat i vam estar molt ben atesos pels propietaris.

– Vas haver de canviar l'horari?

– Sí, també. Jo sempre vaig de nit. Com que faltava personal vam passar a fer dotze ho-

res diàries, de vuit del vespre a vuit del matí.

– A part de la dedicació intensiva, què ha estat el més dur?

– Sens dubte, i amb molta diferència, veure morir la gent sola. No et sabia dir quanta, però va ser brutal. Entrava gent a urgències que al cap de tres hores ja estava morta. Era molt trist. Nosaltres érem els únics que podíem estar al seu costat i veies que no donaves l'abast. Perquè hi havia molta gent i era molt difícil arribar a tothom.

– Gent de totes les edats, és clar?

– A la nostra UCI diria que eren persones de 40 a 65 anys. Que jo sàpiga, el pacient més jove que va morir tenia 37 anys. També era molt dur quan als acompanyants els havies de dir que no podien entrar. I resignats es quedaven fora i et deien: “sisplau cuida-me'l” o “cuida-me-la”. I nosaltres fèiem el que podíem per estar al costat de tothom i veies que només els podies acompanyar a morir-se. Tot molt trist, molt trist...

– Això va durar molt?

– Massa! Perquè no van ser només els primers quinze dies, sinó ben bé un mes i mig. No donàvem l'abast per encabir-los. Sort que l'hospital general de Sant Cugat ens va acollir unes sis-cents persones o més amb simptomatologia més lleu. Nosaltres va arribar un moment que estàvem completament desbordats. Heu de pensar que l'hospital d'Igualada es va convertir durant un temps en

◀ ***Veure com hi havia gent que se'n sortia era el més gratificant de tot junt amb l'agraïment dels pacients. No ens podien veure la cara, però com que llegien el nostre nom a l'acreditació, ens parlaven i ens anomenaven pel nostre nom. Ens preniem com a part de la seva família donat que en aquell moment només ens tenien a nosaltres.***

Infermeria, auxiliars i metges abans d'entrar a la jornada nocturna.

un hospital totalment Covid. No hi havia res més que no fos Covid. Fins i tot el quiròfan es va tancar i els seus box es van habilitar com a UCI. Va ser l'única manera que vam tenir d'encabir els pacients. I va durar un temps que cada dia se'n morien uns quants.

– **I com us ho fèieu amb tants difunts alhora?**

– D'una manera molt diferent a l'habitual. Ja eren diferents els sacs on es posaven. En tancar la cremallera s'havia de segellar amb *Super Glue* (una pega molt resistent). Quan les set o vuit neveres estaven plenes, s'havien de deixar al passadís. Llavors havíem d'avisar de seguida els de la funerària i ells s'encarregaven de contactar amb la família. Quan hi va haver més calma, vam intentar que un familiar pogués acompanyar la persona agonitzant per acomiadar-se'n. Quan entrava, evidentment amb tota la protecció, ja no podia tornar a sortir fins que el pacient havia

mort. Això al principi era impossible, no ho podíem fer de cap manera.

– **Algun cas especial a tenir en compte?**

– En podria dir molts. No obstant recordo d'una manera molt emotiva el cas d'una pacient d'uns vuitanta anys i escaig que va arribar ofegant-se moltíssim. Els metges van decidir que s'havia d'entubar per intentar salvar-li la vida. Quan se li va explicar, va contestar que de cap manera. Ens vam quedar molt parats. Era una persona gran, però amb totes les facultats. Se li va insistir, però ho va tornar a refusar argumentant que volia que aquell respirador es fes servir per a una persona més jove. No vam saber què dir. La pacient va morir al cap de dues hores. Va ser molt dur, molt dur!

– **De respiradors potser va ser del que més va faltar?**

– Així és. Sobretot al començament. També per això es va tancar el quiròfan, per poder fer servir els que sempre hi ha allà per als pacients afectats.

– **Suposo que la part positiva va ser veure com n'hi havia que se'n sortien?**

– Evidentment. Això era el més gratificant de tot junt amb l'agraïment dels pacients. No ens podien veure la cara, però com que llegien el nostre nom a l'acreditació, ens parlaven i ens anomenaven pel nostre nom. Ens preniem com a part de la seva família donat que en aquell moment només ens tenien a nosaltres. Era molt emotiu.

Entre una cosa i l'altra ens vam fer un fart de plorar.

– **Els pacients ingressaven molt apurats?**

– N'hi havia de tots. Alguns sí que entraven bastant apurats i d'altres, en canvi, amb símptomes més lleus però que al cap de poc empitjoraven. Entraven amb febres i ofec. Molt ofec que els venia d'una pulmonia provocada per la Covid. De seguida se'ls feia una ecografia pulmonar i, segons el resultat, de seguida una radiografia de tòrax per assegurar-ho. I gent jove sense cap mena d'antecedents. Se'ls posava una mica d'oxigen, es passava a entubar-los i acabaven amb un coma induït. No ho havia vist mai. De fet ningú dels professionals havíem vist un virus tan contagiós com aquest i que afectés tan ràpid. Es creu que entre el setè i desè dia és quan s'empitjora i hi ha una davallada. I molts dels pacients ingressaven quan feia una setmana que havien començat a tenir símptomes. D'aquí ve que al cap de poc es posessin tan malament.

– **També es parla de les seqüeles que deixa.**

– És lògic que hi puguin haver seqüeles pulmonars tractant-se d'una pneumònia. Però també s'han trobat casos amb problemes renals, cardíacs, entre altres. I no se sap ben bé si és el mateix Covid o a causa de la medicació que es donava.

– **A Igualada encara hi ha gent ingressada amb aquesta malaltia?**

– Sí. Fins fa unes tres set- ▶

L'Ainhoa, la segona per la dreta del darrere, amb les seves imprescindibles.

EPI complet, identificació i amb tot l'equip d'urgències al cor.

manes a l'hospital tot eren pacients Covid. Actualment els que ingressen tenen símptomes molt més lleus com diarrees, vòmits, febres més fluïxes... De fet ara si no tenen pneumònia no els ingressen. Se'ls fa una pre-alta adreçada als CAP i des d'allí realitzen un seguiment telefònic per saber com evolucionen.

– Però també encara n'hi ha dels que havien ingressat greus al principi?

– Encara n'hi ha, sí. La majoria a planta, amb millores substancials però no les suficients com per donar-los l'alta. Malauradament, però, també n'hi ha de crítics. Un d'ells és un company de feina. Està entubat des del 16 de març. Al cap d'uns disset o divuit dies li van fer una traqueotomia perquè no poden estar tants dies amb el tub. I encara segueix així. Un

home de seixanta anys sense patologies prèvies. Les darreres proves han demostrat que ja no té Covid. Espero que se n'acabi de sortir.

– Quan vau notar que la situació s'anava "normalitzant"?

– A primers de maig es va notar una certa estabilització. Que ja no ingressaven tants pacients. I que també venia gent "neta", sense Covid, per visitar-se de les dolències normals. Mica en mica s'ha anat perdent la por i els especialistes ja tornen a les seves tasques habituals. A mitjans de maig es van obrir les consultes externes i els quiròfans. Les agendes es fan més espaiades per evitar sales d'espera plenes. Actualment només hi ha una planta de Covid i la resta són plantes "netes".

– Com estàveu organitzats?

– De dia, com que hi ha més

gent, sempre anaven un metge i una infermera. En canvi de nit, en ser menys gent, és com si tot fos de tots i les decisions es prenen al moment entre tot el grup. Val a dir que es va haver d'ampliar el personal. Molts dels residents especialistes van haver de deixar les seves tasques i dedicar-se a medicina general. Tot això ens ha unit i ens ha fet veure moltes altres cares de la medicina a tots ens general, i també a conèixer persones amb qui no tenies tant contacte. Cal esmentar que d'aquí Agramunt a l'hospital d'Igualada també hi treballa la Laia Farràs, l'Eva Marsol, la Maica Balagué i la Jennifer Rovira.

– Des del vostre hospital s'ha tingut contacte amb algun epidemiòleg que estigui investigant la Covid?

– Sí, amb l'Oriol Mitjà. Companys de feina han entrat en contacte amb ell per formar part de l'estudi que està fent sobre la medicació per combatre aquesta malaltia.

– Sanitàriament això farà canviar moltes coses?

– M'agradaria dir que sí, però la gent en general no té memòria. Ha estat molt bonic que tothom sortís a les vuit del vespre a aplaudir, però quan s'ha començat a desconfinar s'ha vist que molts fan el que volen i no respecten les normes. Els escèptics que diuen que això no ha estat res, m'agradaria només que haguessin vist per un forat tot el que vam viure aquelles setmanes tan dures a l'hospital. Tan sols ho sabem els que ho vam viure. Val

L'Eva i l'Ainhoa protegides per entrar als pacients ventilatoris.

a dir també que he estat 74 dies sense veure presencialment el meu pare, donat que és una persona de risc. Però tot això de què serveix si després, repeteixo, molta gent fa el que vol. Crec que tots hauríem de ser conscients que la pandèmia no s'ha acabat i que hauríem de seguir els protocols que ens indiquen els experts sanitaris per al bé de tothom.

L'Ainhoa s'ha emocionat algunes vegades durant la interessant i emotiva conversa que hem mantingut, especialment quan explicava els moments més durs que van haver de passar a l'hospital. Tot i que quan estudiava infermeria mai

del món s'hauria imaginat viure una situació com aquesta, està satisfeta de la seva feina i diu que tornaria a triar aquesta professió que considera que ha de ser vocacional. Ha estat contenta de parlar per a la nostra revista, perquè diu que explicant-ho els serveix de teràpia. Que els va bé fer-ho públic i no quedar-s'ho a dins. I que si algú està disposat a escoltar-los, vol dir que estan disposats a saber-ne més. Només espera que si torna algun rebrot, puguin estar més preparats per combatre'l el més ràpid possible i que la gent no hagi de patir com ho ha hagut de fer aquests mesos enrere.

Josep Rovira

Làmines de plàstic

Sacs de paper

Bobines gofrades

Bosses de Paper

Sacs laminats

Bosses de plàstic

GRUPO CONSIST S.A.
www.grupoconsist.com

Flexible solutions for Flexible Packaging

La corda malguardada

BREU I INNECESSÀRIA INTRODUCCIÓ

Gairebé millor començar la història pel final, i advertir que els contes –els de veritat– mai tenen un final feliç. Edulcorar els paràgrafs, intentant fer-nos creure que una història acaba com un voldria és una fallàcia, i de les grans.

Malgrat tot, de vegades, l'ambigüitat amb què es tanca o finiquita un relat bé podria portar quelcom de moralitat, de saviesa, i més si està amanit amb una llàgrima. Però no és menys cert que en moltes ocasions costa endevinar si el líquid que es vessa per la cara és d'alegria o de tristesa. Tots dos són sentiments, i no estan tan distants l'un de l'altre com sembla.

En moltes ocasions, fins i tot es barregen.

I no cregui el lector que el següent manuscrit és un més ambientat en la guerra civil. No. Traslladi dates i calendari i veurà que, avui, tal falla segueix tenint vigència, amb dosi de veritat, oculta, subtil, ambigua, però que encara discrimina gent per ser només això, gent diferent.

.....

Pedregosa del Encinar, agost del 1941
(segon any triomfal).

Només sabent el patiment que li envoltava cos i ànima podria entendre's el per què va sortir en Carles de manera tan irada de casa seva. La corda que portava a la mà dreta no era precisament la seva habitual eina de treball i res de bo presagiava. Esverat com anava, ni va reparar en la clau de la porta del carrer, que va quedar posada, a la vista de qualsevol veí que passés per davant. Ara tot li era igual. La soga que mal guardava, objecte perdut en un racó del rebost, ara li havia de fer servei.

També és cert que si algú entrés a la casa res trobaria d'estrany, doncs aquell home –que rondava els trenta-set calendaris– era persona de provada i acurada neteja. Al cap i a la fi, que ell decidís posar fi als seus dies en aquesta part del món per a res estava renyit amb l'ordre i la higiene domèstica, i si alguna virtut tenia aquest bon home era justament la pulcritud en tots i cadascun dels seus actes. Dir el contrari seria falsejar la veritat, a més d'una bestiesa absurda.

El que sí semblava un despropòsit majúscul era la situació per la que estava travessant aquest mestre d'escola, culte i amb vocació demostrada. Si algun error se li podia

atribuir no era altre que el viure en una època equivocada i al país que no tocava, ja que la seva major objecció i desgràcia no era més que ser amanerat, efeminat... maricón.

D'altra manera no s'explica tan impròpia actitud, disposat com estava a suïcidar-se penjant-se d'aquell roure que es veia allà lluny, des de l'aula on impartia classes als vaillets del poble. Cert era que portava no pocs dies amb aquesta malaltissa idea, i que no li semblava tan desgavellat aquell púlpit que s'apreciava al mig del turó que s'aixecava a un costat del poble. Bon aparador –pensava– per exhibir el seu tràgic final a les mediocres gents amb les que li havia tocat viure. Aquell arbre, gruixut i alt, a pocs metres del camí, era de tronc majestuós i es bifurcava formant una majestuosa Y, que semblava obrir els seus braços maternals perquè ell abandonés aquest món de necis i covards.

Morir penjat era millor que viure envoltat d'infàmia i hipocresia.

Perquè en Carles era un personatge poc comú en aquesta Espanya que encara feia olor de cendres i derrota. Aquesta guerra tan caïnita, tan estèril, deixava rere seu no pocs disgustos i molta bilis per a qui era diferent. I és que a aquell mestre d'escola no se'l coneixia per ser qui educava als nens del poble. No.

Ell era conegut per ser homosexual.

Viure en províncies, en una zona rural on amb prou feines hi havia mil ànimes, amb un camp ingrat que provocava que molts marxessin a la recerca de millor fortuna, i una carretera a mig fer que no portava enlloc, no era una panacea per a algú amb un mínim d'il·lustració. Si, a més, el seu port efeminat el condicionava a ser vist amb ulls inquisidors, costa poc d'entendre els desaires i desdenys que havia de capejar en el seu dia a dia.

Mals temps, en la dècada dels quaranta del passat segle, per no pertànyer al ramat, per anar amb el pas canviat.

Encara més si aquesta diferència el posava en el punt de mira de molts dels seus veïns. No en va se'l considerava una espècie rara, a evitar. Qui marcava lleis, normes i el dictat a seguir per res combregava amb la llibertat de qui era diferent.

.....

I si ja era prou dur conviure sempre sota el dit acusador, més dur fou el que va patir el sempre discret Carles a primers d'agost, quan es va presentar el nou director per prendre possessió de la regència de l'escola.

Vingut de la capital, portava sota el braç un grapat de normes i disciplines, totes d'acord amb el moment en què tocava viure. Els tres professors del centre –amb en Carles

al capdavant— ja sabien que el curs anterior havia estat el darrer de Don Sebastià, a qui els nous governants del país havien jubilat més pel seu suposat republicanisme que no per l'edat que amb prou feines aparentava.

El director ara designat, pragmàtic i fidel servidor dels postulats oficials, aviat es va reunir amb els membres del claustre per indicar les directrius que havia de prendre l'escola. El nou ordre imperant exigia uns valors i un adoctrinament acord amb el temps que tocava viure. El nouvingut, amb credencials prou explícites, assumia la responsabilitat i el deure d'avaluar als professors que estaven a les seves ordres. Cap màcula havia de tenir els expedients d'aquests, ja que eren els elegits per educar les generacions que algun dia serien les hereves —sempre segons l'autoritari director— d'aquesta Espanya que ara renaixia de les seves cendres.

Va trigar poc en Carles a reparar en el nou ideari del regent, arribat amb poders des del Ministeri per “adoctrinar el professorat sobre la nova realitat del país”. Ja des dels primers dies de l'arribada d'aquell, el jove professor va sentir que la seva vida, la seva vocació, es torçava sense ell poder evitar-ho. La severitat de Don Anselmo —amb el Don davant, doncs ometre l'apel·latiu era guanyar-se la seva enemistat— al capdavant del col·legi va canviar quelcom més que l'ensenyament a impartir en el centre.

No li calgué ni una setmana per adonar-se el discret docent de l'aversiò que li professava el nouvingut. Els modals toscs i grollers d'aquest en res coincidien amb el refinament i les formes exquisides que transmetia aquell

professor d'escola, de port elegant i diàleg calmat, i que ser sospitós d'homosexual era el seu principal “defecte”.

No varen passar ni deu dies que fou cridat a despatx, on se li notificà que a primers del pròxim mes de setembre no podria iniciar junt amb els altres professors el curs escolar. L'informe que havia enviat el director al Ministeri —i així li va fer saber— aconsellava que aquell mestre tan efeminat es sotmetés a un període de reciclatge i reeducació d'idearis, eufemisme subtil i ambigu que l'únic que aconseguia era apartar a l'afectat de la docència.

No calia ser molt llest per percebre que allò era una depuració simple, motivada per la discriminació i rebuig que sentia el nou director per tot el que semblés diferent. En aquesta Espanya tan absurda, l'adoctrinament no permetia cap marge per desviar-se de les directrius impulsades pel Moviment. A la reunió mantinguda entre tots dos, el capítost fins i tot li va aconsellar sense titubejar que deixés la vocació, doncs gent com ell no tenien cabuda en el món de l'ensenyament, i menys amb els nous valors que perseguia el país, ja que des de la victòria aconseguida per les tropes nacionals, aquella terra i la seva gent pertanyien als guanyadors.

Sense embuts, tan descarada exposició de rebuig condemnava a en Carles a un ostracisme, que no va trigar l'alludit a percebre que no era temporal. Un marieta no podia ensenyar, almenys en aquests temps, els fills d'aquella gent. La seva conducta i la seva desviació sexual no el feien apte per a la docència ni per a la decència. La seva condició i les seves preferències sexuals estigmatitzaven la seva persona, que per a res agradaven a qui decidia qui es quedava a l'escola, i qui es quedava a la cuneta.

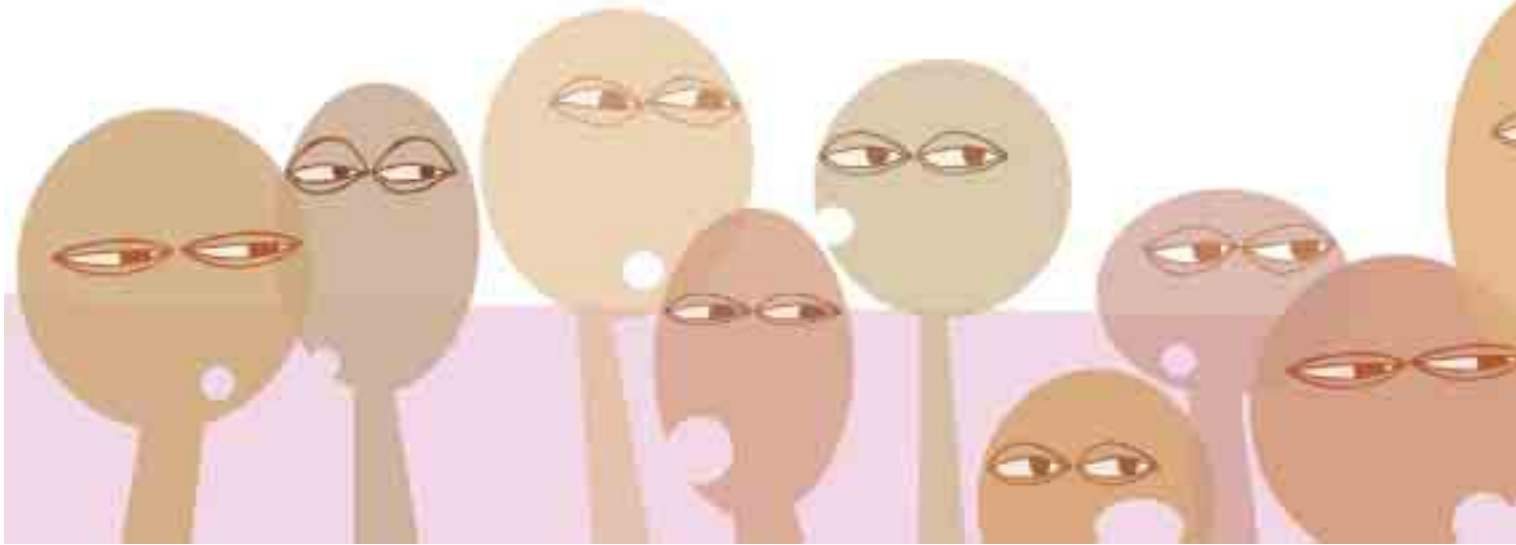
De res li van servir al sorprès professor les seves més que raonades justificacions, acreditant que al poble mai havia provocat cap mena de comentari ni d'escàndol sobre la moralitat imperant. Era absurd que només pel simple fet de ser diferent fos prou argument per ser apartat de la seva vocació. Malgrat tot, la severitat i la intransigència de Don Anselmo, que aviat va demostrar la seva majúscula autoritat, van xocar amb les raons i el diàleg que ofería el jove, que poc o res podia fer davant tan rígid procedir.

Contaminar el ramat era un delictes insalvable, i ell era el malalt.

De res va servir que l'afectat es dirigís a l'alcalde —també al capellà— perquè intervinguessin en aquella anòmala situació. Res va aconseguir després de sol·licitar ajuda, ja que cap ovella desitjava plantar cara al llop, i encara que el seu prestigi com a mestre ningú el posava en dubte, també era cert que el referent pel que més se'l coneixia al municipi era per les seves inclinacions de caràcter sexual.

Mals anys per sortir de la fila. Mala època per a ser assenyalat.

Tampoc va obtenir el suport dels seus conveïns, que ►

encara que li tenien respecte i estima, cap es va postular en defensar-lo de tan gran injustícia. Si no podia exercir de mestre, millor buscar un altre laborar abans que tot plegat el perjudiqués en excés.

Gent rural i de camp, només estaven pendents del cel i la pluja que havia de fertilitzar la terra que no pas de defensar a qui educava als seus fills. Un altre docent vindria a suplir el defenestrat mestre, i no era prudent aixecar la veu contra qui imposava ordre i lleis en les seves vides.

.....

Una amarga sensació de fracàs i ressentiment va començar a apoderar-se d'aquell jove, a qui la situació començava a afectar-lo en excés. Estava convençut que, de no tenir aquelles preferències emocionals, mai s'hagués produït aquell disbarat però la seva manera de ser, malgrat que mai va mostrar en públic inclinació alguna que el delatés, li passaven ara factura apartant-lo del claustre del col·legi.

Molt al seu pesar, es veia ara arraconat del que era la vocació de la seva vida, jutjat sense haver comès cap crim i condemnat per ser com era, ell, que mai va tenir diferència cap a ningú i que va tractar als seus alumnes amb la mateixa empremta, fossin fills de qui fossin. Ell, que mai va fer vanitat dels seus coneixements ni de la seva cultura, ell, que mai va posar-se a la boca cap paraula de desdeny, ara es veia marginat per tots i per tot, doncs n'hi va haver prou que el nou director l'apartés de l'ensenyament per apreciar com el veïnat començava a esquivar-lo per ser com era.

No en va, i més en un poble on mai passava res, el seu cas fou llavor de tertúlia de veïnes i xerrameca de taverna, escampant-se aquell episodi en racons i ravals. No hi havia indret ni cau on el ressò no hagués deixat petjada de tan desagradable episodi.

Callat, va començar a desil·lusionar-se de l'entorn. Portava educant la canalla del poble i de viles properes perquè tinguessin millor nord i no es veiessin lligats a l'arada i a la mula, però ara tot semblava oblidat. En més d'una ocasió havia insistit davant els pares d'algun dels seus alumnes per indicar-los que el vailet prometia, i que no havien d'esclavitzar-lo al camp, doncs podia aspirar a millors reptes. També havia defensat a aquella noia –que despuntava en lletres– per encarar els seus estudis a la ciutat, tot i la reticència dels seus progenitors que la preferien a casa cuidant de les tasques destinades a una dona, només pel sol fet de ser això, dona. Ara, tota aquella dedicació cap als que eren els seus conveïns quedava buida, doncs aquests amb prou feines recordaven els bons consells d'aquell. Prevalia avui el desdeny i la calúmnia.

Perquè ara Carles no era ja el mestre, era el marieta.

Amb el passar dels dies, aquell assolellat mes d'agost se li va tornar gris. Tancat a casa, veia a la gent com animals carronyers, bèsties manses que murmuren a baixa veu, incapaços de postular-se en defensa de la justícia. Si calia canviar al mestre degut a la seva homosexualitat, cap retret, cap lament. Un de nou vindria per rellevar-lo, i no era el moment de queixar-se de tan absurd despropòsit que s'estava cometent. Desviar-se de les línies marcades per qui ostentava vara de comandament era despertar al llop, i ningú volia sortir del ramat. En aquesta Espanya a mig fer era millor apartar a qui era diferent.

Educar la mainada, un efeminat, no.

Amb desencís va observar l'atribolat Carles la realitat que s'havia orquestrat al seu voltant. Va reparar també que al poble, i des que va córrer la veu sobre el seu cessament, el miraven d'una altra manera. Parca memòria gastaven aquella gent, que en res recordaven els mèrits del mestre. Conscient del pou en que es trobava immers, el seu seny, el

seu equilibri, van acusar un creixent deteriorament anímic.

I, des de la finestra de la seva habitació, aquell roure bifurcat que s'apreciava a la llunyania, va començar a fer-li imaginàries senyals.

Una carta –remesa pel Ministeri d'Educació– arribada quan la seva autoestima estava en hores baixes, li indicava –tal com li havia argumentat Don Anselmo– la necessitat de passar una proves a Madrid ciutat per poder tornar a exercir de mestre. En la missiva se li comunicava que el pròxim octubre, dia i lloc assenyalat, havia de presentar-se per ser avaluat sobre la seva capacitat per a l'educació d'acord amb les noves matèries a impartir. De moment –finava la carta– quedava en suspens la seva validesa per a exercir la docència.

Un somriure cínic, cruel, acompanyada d'una llàgrima amarga, va embolicar la cara d'aquell professor que alguna cosa sabia d'aquests tribunals sobre educació, conscient que el seu únic delictes imputable va ser néixer en aquells anys.

Hi ha escenaris que un no pot evitar.

.....

Es va enfil·lar amb ràbia al roure, asseient-se just a la unió de les dues branques que subdividien l'arbre. Mirà despectivament, trasbalsat i amb els ulls vermells, cap al petit poble que s'apreciava davant seu. Diminutes llums de l'interior de les cases alertaven que aviat es faria de nit. Il·lusió òptica que semblava indicar-li que no cometés tal imprudència. Uns núvols, foscos, imprimien una severitat molesta a l'entorn.

– *Manses ovelles que parleu porugues i calleu a deshora* –va murmurar–.

Va travar amb força la corda recuperada de l'oblit –que ves a saber on l'havia trobat– a una de les branques, lligant

l'altre extrem al voltant del seu coll. No es va entretenir amb estèrils reflexions ni a redactar el seu epíleg. Res li importava el què diran ni els judicis als que seria sotmès. Decidit estava a abandonar tan ingrata terra i més encara esborrar de la seva ment tan esperpèntica situació.

Un soroll séc va acompanyar el tibar de la corda, afegit al so del seu coll al trencar-se. La nit va ser còmplice dels seus desitjos.

Fins al matí següent ningú del veïnat va reparar en el cos que penjava de l'arbre.

I després, tot murmuris, tot comentaris, tot a baixa veu. Les bèsties a les que ell feia referència eren ara portadores de mil versions, a quina més veraç, a quina més falsària, sobre el tràgic final del jove professor. Tertúlies i xerrameca van omplir la boca d'aquella gent que, ara sí, parlaven de qui per decisió pròpia havia decidit abandonar-los.

Però ara era tard per corregir el tret.

Abatut per la injustícia d'uns i per la mudesa que havien demostrat altres, en Carles ja no estava en aquest costat del món.

.....

Un funeral orfe de llàgrimes, i una grisenca làpida que ningú mai va cuidar, van ser l'epitafi efímer d'en Carles, el marieta, doncs aquest era el rang que va obtenir en la ment d'aquella gent d'ànima simple. I tot per haver comès l'error de néixer a deshora al país equivocat.

Alguna vegada, en aquestes jornades que ratllava la bogeria, va pensar que li hauria agradat dir-se Esopo, com el de les faules, perquè també ell va aconseguir que per uns dies les bèsties parlessin.

Pseudònim: Octavi LaVall
Joan Rusalleda i Massó

PINTORS GERMANS CAPITAN

Antoni i Josep Mª Capitan Gallardo

SERVEI I LLOGUER DE PLATAFORMES

TRACTAMENT DE FAÇANES · COL·LOCACIÓ DE PLADUR
REVESTIMENTS DE FUSTA · ESTUCS D'ALTA DECORACIÓ
INSTAL·LACIÓ DE PARQUET · PINTURES INDUSTRIALS

C. Fontanilles, 17 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 403 - Mòb. 667 639 258 - Fax 973 391 124
Mòb. Josep M. 605 851 798

Calçats Mary

des de l'any 2000

Alcega
TOMMY HILFIGER

NeroGiardini

i moltes més

El Àngel Guimerà, 5
Agramunt
973 39 20 55 - 686 27 29 27

TERE TORNÉ
PODOLOGA
INFERMERA

NATALIA CAIRÓ
PODOLOGA
INFERMERA

NURIA MUIXI
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXOLOGIA PODAL
ACUPUNTURA
I LORS DEBACH

Ronda Capdes d'Urgell, 4
25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)
TEL. 973 392 689

Queviures
L'Estoneta
Bar - Restaurant

Menjars casolans per emportar
Cafeteria - Bar - Restaurant
Pollastres i conills a l'ast, paelles...
Queviures - Càtering

Agramunt (Lleida)
C/ Pau Casals, 20
973.390.468

DARQUITECTURA

Av. Agnès Regàs, 9 Bis B. 25310 Agramunt. Tel. (973) 390 105
e-mail: darquitectura@agmunt.com www.darquitectura.com

LLUNA NOVA

PERRUQUERIA

T. 973 39 27 24

 LLUNANOVAAGRAMUNT

AV. JAUME MESTRES, 27 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

Fisiològics

AGRAMUNT

CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marc Martí Alcega n. col 6195
Diana Martorell Solé n. col 5994

HORES CONINGUDES TRUCAR AL 973.39.28.18

Av. Maria Jolovich 19-21 baixos AGRAMUNT

Clínica dental

Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ

Servis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodontia,
Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

El retorn a l'escola

Arribats a la Fase 2 de desescalada, el Departament d'Educació, amb el conseller Josep Bargalló al capdavant, va expressar la prioritat d'obrir els Centres Escolars de Catalunya amb la voluntat d'exercir un servei públic a la Comunitat. A partir d'aquest moment es comencen a redactar els protocols necessaris per tal de procedir a l'obertura dels diferents centres, una obertura encarada a donar un acompanyament tutorial i afectiu a tot l'alumnat.

L'assistència ha estat sempre voluntària a partir de la decisió de les pròpies famílies, ja que el curs acaba igualment de forma telemàtica. Segons es desprèn de les experiències que s'expliquen a continuació, la majoria de les famílies d'Agramunt i de la Ribera del Sió han optat per continuar amb el confinament educatiu.

LLAR D'INFANTS MUNICIPAL "L'ERA"

Creiem que quan passarem a d'altres fases i les mesures es flexibilitzaran una mica més, tindrem alguna altra inscripció ja que podrem augmentar els serveis.

Després d'un temps d'incertesa de com hauríem de fer la tornada a l'Era, el dia 8 de juny ho hem pogut fer realitat.

Per tal de poder obrir s'ha hagut de fer un Pla d'Obertura, que en el nostre cas s'ha canviat diferents vegades ja que les directrius donades pel Departament d'Educació en referència a les Llars d'Infants han estat diverses i s'han modificat a mesura que

s'acostava la data per passar a la fase 2.

En aquest Pla s'hi reflecteixen els protocols sanitaris que s'han de complir com prendre la temperatura a l'infant quan arribi a l'escola, diferents rentats de mans durant el dia, desinfecció de les joguines i dels espais després de fer-los servir, procurar que es mantinguin distàncies de seguretat, ventilació dels espais, ús de mascaretes i ulleres per part del personal educador...

L'horari que oferim és de 2/4 de 9 a 3/4 de 2 al matí i de 3/4 de 3 a les 5, a la tarda. Mentre estiguem en fase 2 no oferim menjador. Sí que pensem donar aquest servei quan passem a la fase 3.

Per començar, hem tingut nou infants inscrits i hem fet dos grups: un amb alumnes d'un any i un altre amb alumnes de dos anys. Hem de dir que els nadons no s'han pogut reincorporar ja que la normativa no permet tenir infants d'aquesta edat. Creiem que quan passarem a d'altres fases i les mesures es flexibilitzaran una mica més, tindrem alguna altra inscripció

ja que podrem augmentar els serveis. La majoria de les famílies han optat per no portar els seus fills i filles a la Llar perquè durant aquest temps de confinament s'ho han arreglat per compaginar treball i tenir cura dels infants i pel que queda de curs no veuen oportuna la tornada a l'escola.

Ens hauria agradat poder obrir en unes altres condicions però les circumstàncies són les que són i hem quedat gratament sorpreses de la naturalitat amb què els infants han afrontat la situació, ajudant-nos a nosaltres a allunyar les nostres pors i dubtes i a fer que aquests dies a l'escola s'assemblin al que havíem viscut abans. ■

ESCOLA MACIÀ-COMPANYS

Hem hagut de reinventar-nos per poder continuar les tasques d'ensenyament als nostres nens i nenes.

Després de gairebé tres mesos de confinament, ha arribat la desescalada i les escoles hem pogut obrir les portes novament a partir del 8 de juny, amb l'entrada a la fase 2.

A finals de maig tot es va accelerar, durant aquest període de confinament l'escola no es va aturar ni un moment.

Hem hagut de reinventar-nos per poder continuar les tasques d'ensenyament als nostres nens i nenes. Ha calgut idear i posar en marxa nous canals de comunicació digital amb les famílies, noves propostes d'activitats, noves maneres d'explicar i de corregir per ajudar a millorar i aprendre. El professorat ha treballat per oferir recomanacions i recursos a les famílies i per acompanyar l'alumnat en un entorn diferent a l'habitual, garantint en tot moment la coherència amb el nostre projecte educatiu. I ho hem fet centrant-nos, sobretot, en l'acompanyament emocional i en la comunicació per tal que ningú no quedés sense el nostre suport.

Amb la reobertura el curs ha continuat de manera telemàtica fins l'últim dia, el 19 de juny, i hem pogut oferir, a

més a més, un acompanyament tutorial i emocional de manera presencial.

Per preparar la tornada, però, l'escola va haver de preparar un pla de contingència que permetés obrir amb les màximes condicions de seguretat per a tothom. És per aquest motiu que es va preguntar a les famílies quines estaven interessades a tornar durant aquestes dues últimes setmanes de curs, complint amb tots els requisits de salut que s'exigien. El Pla d'obertura de l'escola, atenent les instruccions del Departament, oferia:

Acollida per als infants d'educació infantil, les famílies dels quals necessitessin el recurs de l'escola com a mesura de conciliació de la vida laboral i familiar, de dilluns a divendres de les 9 a les 13 hores.

Acció educativa presencial per oferir suport a l'alumnat de 6è de primària que finalitza etapa en grups reduïts.

Acció tutorial per a l'alumnat de 1r a 5è de primària en petits grups de com a molt 13 alumnes.

Ara bé, una vegada informades les famílies dels protocols a seguir hem comptat amb poca presència, només un alumne a educació infantil, tres a cicle inicial, dos a cicle mitjà i dotze a cicle superior.

Som a les acaballes d'aquest curs tan atípic, aviat acabarà el curs i el nostre desig és que tots els nens i nenes puguin venir a l'escola una petita estona i reunir-se amb el seu tutor o tutora. Pensem que és important aquest petit retrobament a l'aula per

fer el tancament emocional del curs i aprofitar, garantint en tot moment les distàncies de seguretat i higiene, per recollir i retornar material respectant les

directrius sanitàries.

A l'horitzó tenim el nou curs escolar, encara no tenim les instruccions per organitzar la tornada a l'escola al setembre

però tot fa preveure que serà excepcional.

Desitgem que aquest estiu tots els infants i les famílies gaudeixin plenament de l'estiu. ■

COL·LEGI MARE DE DÉU DEL SOCORS

Vam elaborar un pla de contingència en què hi reflectírem les mesures que caldria adoptar per poder tornar al col·legi amb les condicions de seguretat òptimes per a tothom.

Hem arribat a la fi del curs més insòlit que ha viscut mai la comunitat educativa. El tancament del centre a causa de la Covid-19 ha suposat un gran repte per a la societat, no només com a professionals sinó com a mares, pares i infants. L'escola ha treballat per adaptar-se en un context nou i farcit d'incerteses, procurant ser al costat de les famílies i els alumnes acompanyant el procés d'aprenentatge i emocional en el nou marc telemàtic.

Seguint les instruccions del Departament d'Educació, els centres educatius vàrem poder obrir les nostres portes el dilluns

8 de juny, un cop encetàvem la fase 2, rumb a la 'nova normalitat'. Per fer-ho, vam elaborar un pla de contingència en què hi reflectírem les mesures que caldria adoptar per poder tornar al col·legi amb les condicions de seguretat òptimes per a tothom.

La proposta inicial d'obertura durant dues setmanes del mes de juny es dirigia als alumnes d'educació infantil i primària, amb l'objectiu d'oferir una acció tutorial individual i/o en petit grup. En altres paraules, possibilitar un espai de retrobament per acomiadar i fer un tancament de curs tenint en compte que l'assistència seria voluntària. En aquesta obertura no es realitzaria activitat lectiva, s'establiria un nombre màxim de nens/es en cada grup (màxim 13 alumnes a primària i entre 8 i 10 a l'etapa d'infantil), se seguirien uns protocols d'higiene i es restringirien l'ús d'espais de l'escola per evitar el contacte entre els participants.

Després d'enquestar les famílies, vam comptar únicament amb la presència de cinc alumnes (tots ells de cinquè) que assistirien al centre els dimarts 9 i 16 de juny, de 10 a 11.30 h. Per a la reincorporació dels alumnes i mestres s'havien

d'acomplir uns criteris sanitaris que es resumien amb l'absència de simptomatologia relacionada amb la malaltia o bé ésser persona de risc i/o vulnerable. Les famílies també van haver de presentar una declaració responsable i garantir que els alumnes complissin els requisits establerts.

Un cop a l'aula, les activitats que van dur-se a terme en aquest acompanyament van estar estretament relacionades amb el que havien viscut els infants durant la pandèmia mitjançant una taula rodona, garantint en tot moment la distància de seguretat entre els assistents. Acabada la sessió, va realitzar-se una desinfecció dels espais emprats.

En aquests moments, tots els centres restem a l'espera de rebre instruccions per a l'inici del curs 2020/21. Tot fa pensar que caldrà adoptar diverses mesures que de ben segur el faran extraordinari. Tan bon punt n'estiguem assabentats les comunicarem a través de les nostres xarxes. Destaquem, també, que abans de finalitzar el present curs el centre ha ofert la possibilitat de retornar i recollir materials seguint uns criteris perquè durant el lliurament es respectessin les directrius sanitàries.

Des d'aquestes línies us desitgem un estiu ple d'oportunitats, bons moments i molta salut. ■ ▶

ZER DEL SIÓ

La Zer del Sió està formada per quatre escoles: l'escola de Butsenit, l'escola de Les Ventoses, l'escola de Preixens i l'escola de Puigverd. Abans

d'arribar a la Fase 2 de la desescalada, es va redactar el Pla d'obertura dels centres i cada una de les quatre escoles en va fer la seva adaptació segons les necessitats del seu alumnat. Cada un d'aquests plans es van fer públics a través de la pàgina web de la Zer. La incidència d'alumnat a

les escoles de la Zer ha estat molt baixa ja que de les quatre escoles, tres no hem obert per manca d'alumnes. La majoria de les famílies han optat per continuar amb el treball telemàtic des de casa. També s'ha optat per realitzar l'acompanyament i les tutories digitalment. ■

INSTITUT RIBERA DEL SIÓ

Donat que s'havia de fer una previsió de l'alumnat que assistiria al centre, es va fer una consulta telemàtica a les famílies.

El dia 8 de juny, igual que la gran majoria de centres de Catalunya, l'Institut Ribera del Sió va tornar a obrir les portes. Després de reunions i acords amb la inspecció educativa, es va elaborar un Pla d'obertura amb unes especificacions determinades. Totes les activitats lectives, incloses juntes d'avaluació o reunions de coordinació, a tots els nivells han continuat essent telemàtiques fins el dia 19 de juny, data en què finalitza el curs escolar.

Quan un alumne ha hagut d'assistir al centre per fer una tutoria personalitzada, s'ha determinat anteriorment el dia

i l'hora concreta a través del correu electrònic, presentant la declaració jurada assegurant no pertànyer en cap grup de risc. En el cas de 4t d'ESO que correspon a un final d'etapa, el procés d'orientació acadèmica i professional es va fer de forma telemàtica i individualitzada amb l'alumnat i les famílies. També es va organitzar una sessió telemàtica amb membres de l'equip directiu.

Donat que s'havia de fer una previsió de l'alumnat que assistiria al centre, es va fer una consulta telemàtica a les famílies amb el següent resultat: 1r ESO 10 alumnes, 2n

ESO tres alumnes, 3r ESO un alumne, 4t ESO vuit alumnes, 1r de Batxillerat un alumne i 2n de Batxillerat sis alumnes, amb un total de 28 alumnes en tot el centre. El nombre de personal docent que podia fer atenció presencial al centre era de 17 professors.

Pel que fa a l'alumnat de 2n de Batxillerat, les activitats lectives de preparació de les PAU han estat, de manera generalitzada, virtuals. Tot i així, s'han organitzat dues sessions presencials d'1h30" per a les matèries optatives en què hi havia alumnat que s'examinava a les proves d'accés a la universitat. Aquestes sessions s'han realitzat en dimarts i dimecres en diferents espais de l'institut. ■

CoTs

Plaça del Mercadal, 4
Tel. 973 39 01 32
AGRAMUNT (Lleida)

Merceria
Perfumeria
Marroquineria
Articles de viatge

agro-urgell, s.l.
consultori veterinari

ISABEL MORROS SANOU
Veterinària

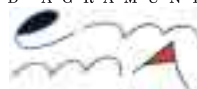
HORARI:
Dimarts de 10h a 13h i de 16h a 19h
Dijous de 10h a 13h

Alimentació, joguines i tot tipus d'accessoris

Av. Marià Jolonch, 13 - Tel. 973 39 07 06 - Mòbil 628 34 96 09
veterinari@agrourgell.com - 25310 AGRAMUNT (Lleida)

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA D'AGRAMUNT

ESCOLA
MUNICIPAL
DE MÚSICA
D'AGRAMUNT

El dilluns 8 de juny l'EM-
MA va tornar a obrir les
seves portes. Després d'unes

darreres setmanes d'incertesa
sobre la data de retorn a les
aules, amb l'entrada a la fase
2 de la nostra regió sanitària
finalment vam poder repren-
dre les classes i així tancar el
curs d'una forma més sem-
blant a la de cada curs.

Al voltant del deu per cent
del nostre alumnat va mani-
festar el seu interès per tornar
a les classes presencials en-
tre els dies 8 i 19 de juny, és
a dir, les dues darreres setma-
nes del curs. Després d'elab-
orar els protocols que se'ns
havia demanat, sempre amb

la col·laboració de la regidora
d'ensenyament Olga Ribera i
dels tècnics municipals, hem
aconseguit atendre l'alum-
nat amb totes les condicions
d'higiene i seguretat que calia
posar a disposició del públic
per fer aquesta obertura del
centre. ■

Forn i Pastisseria

CAMATS

Cr. Sant Joan, 5 / 973 39 02 38
25310 Agramunt (Lleida)

venda
de tes,
infusions
i tisanes

"Estimar és com prendre una
tassa de te, simplement
un mai en té prou"

cre
Sangra

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LLISTES DE NAIXEMENTS - LLISTES DE COMUNIÓ
BOSES - ESPORTS - DISFRESSES

AVD. JAUME MESTRES, 2 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
973 391 216 / 696 982 824
www.calsangra.cat
sangra@calsangra.cat

 JOVÉ BALASCH
més de 40 anys
CONSTRUÏNT EL FUTUR

XCASA Visita'ns a www.xcasa.cat

CUINES
BANYS
CERÀMICA
PARQUET
PORTES D'INTERIOR

Carrer Capella, 1A - AGRAMUNT - Tel. 600404151

PINTURA DECORATIVA
Ramon Viladevuit
Mòbil 666 859 946
Tel. 973 192 063 / 973 390 677

TAXIS AGRAMUNT

24 hores

Vehicles de 4, 6 i 8 places

Demanar per Josep M^a
600 446 600 - 973 390 331
lotaxiagramunt@hotmail.com

PALVI

Fabricació d'equips per a la recollida i transport de residus

Cami Vell de Tàrraga, 27 - Agramunt (Lleida)
Tel. +34 973 391 248 - palvi@palvi.net - www.palvi.net

construcció | remodelació | ll.

Av. Maria Jolovich, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

EROLÉS ESTEVE

Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Immobil·lari
Projectes
medioambientals

Richard Coeur de Lion

L'obra està basada sobre el Rei Ricard I d'Anglaterra.

Es va estrenar el 1784 amb un èxit apoteòsic. És generalment reconeguda com l'obra mestra de Gréty i una de les òperes còmiques franceses més importants.

L'argument es basa en una llegenda sobre el Rei Ricard I d'Anglaterra en captivitat a Àustria, i el seu rescat pel trobador Blondel de Nesle.

Es termes *opera buffa*, *opera buffon* o *òpera còmica* es confonen a vegades amb el terme també francès *opéra-comique*, que és en realitat un gènere a part. A meitat del segle XVIII aquest nou gènere operístic anava guanyant popularitat a França en el qual les àries alternaven amb els diàlegs parlats. Aquest nou gènere de fet va nèixer a principis del segle esmentat, encara que no va ser als prestigiosos teatres d'òpera o als salons aristocràtics, sinó als petits teatres a l'aire lliure que es muntaven en ocasió de les Fires anuals que se celebraven als afores de París. Les dues empreses més importants, presentaven aquestes òperes a la Foire de Sant-Germain i a la Foire de Sant-Laurent. Van començar interpretant uns números musicals, anomenats "Vaudeville", que eren bàsicament cançons populars a les quals modificaven la lletra amb intenció festiva. Moltes vegades els cantants es barrejaven amb el públic, mentre els actors interpretaven la paròdia a l'escenari. Una bona part de les produccions del gènere eren còmiques, adreçades a un públic popular i amb assumptes de la vida quotidiana i que sovint feien referència a temes d'actualitat.

El 1714 ambdós teatres van veure nèixer el Teatre Nacional de París anomenat "Théâtre de l'Opéra-Comique", que intentava competir amb ells atraient altres

companyies que anaven a les Fires. Aquest nou teatre, degut als altres rivals que programaven a París i que van pressionar les autoritats, es va veure obligat a tancar. Després de cinc temporades, l'empresa va tornar a eixir, i van persuadir importants compositors a escriure música original per a les noves obres que volien representar amb un estil que es va convertir amb l'equivalent de l'alemany *Singspiel*, degut al seu contingut d'àries cantades i diàlegs parlats. El 1762 el Teatre de l'Opéra-Comique es va fusionar amb la Comédie-Italienne o Théâtre-Italien, i el 1780 va recobrar oficialment el nom de Théâtre de l'Opéra-Comique.

Del compositor més important i popular, André Ernest Modeste Gréty, autor d'una cinquantena d'òperes, destaquen sobre la resta: *Zemira i Azor* (1771) i *Richard Coeur de Lion* (1784). El mèrit de Gréty és en la riquesa i la invenció de la seva obra melòdica, en el seu cant i en la seva expressió dramàtica que li van permetre que, tot i la insuficiència instrumental i textura harmònica, arribés a ser un dels primers autors destacats de l'opéra-comique francesa.

Richard Coeur de Lion del compositor André Ernest Gréty, amb llibret de Michel Jean Sedaine, es va estrenar el 1784 amb un èxit apoteòsic. És generalment reconeguda com l'obra mestra de Gréty i una de les òperes

còmiques franceses més importants. Cinc anys després de la seva estrena, amb la Revolució ja en marxa, es va produir un fet que marcava el destí del rei Lluís XVI i de la seva esposa Maria Antonieta. L'1 d'octubre de 1789, es va organitzar una festa al teatre del palau de Versalles en honor als regiments de Flandes, en la qual va assistir la parella real. Durant les postres els soldats van cantar *O Richard, o mon roi* de l'òpera *Richard Coeur de Lion*; es van arrencar de les casaques l'escarapella tricolor i la van trepitjar, jurant lleialtat eterna al rei. Allò va transcendir i quatre dies després, una turba va assaltar al Palau, i es van emportar detinguts el rei i la reina al Palau de les Tuileries, d'on sols tornaren a sortir quatre anys després per ser decapitats a la guillotina. *O Richard, o mon roi* es va convertir immediatament amb l'himne dels realistes francesos fins quasi el segle XX.

L'argument es basa en una llegenda sobre el Rei Ricard I d'Anglaterra en captivitat a Àustria, i el seu rescat pel trobador Blondel de Nesle.

Els moments musicals que convido a escoltar són: *Une fièvre brûlante*, cançó que interpreta Blondel, on el compositor va intentar imitar la música medieval. I *O Richard, o mon roi*, que es va convertir en una cançó popular.

Montserrat Cots

Rubèn
Automoció
Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)

DILLUNS a DIVENDRES
9,30 a 13 i 15,30 a 20,30

DIMARTS
9,30 a 14,30

DOLÇA dent

MONTSE CORRALES GOMÀ (núm. COL.: 2612)
JORDI FREIXES GIL (núm. COL.: 2792)
TEL. 973 391 749
AV. AGUSTÍ ROS, 2 BX. 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà n° 9-11 baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestiogramunt.com
administracio@gestiogramunt.com

Lluch

Menestral Torronaire
Agramunt 1948

BIOLluch

TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

ELABOREM TOTS ELS NOSTRES TORRONS I XOCOLATES DE MANERA ARTESANA.

OBRADOR I BOTIGA:
Cami Vell de Tàrraga, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

**FABRICACIÓ PRÒPIA
VENDA AL DETALL**

Notícies del confinament

R. Mendoza

ORGANIGRAMA TEMPORADA 2020-2021

Continuem la desescalada i a poc a poc anem avançant al que volen anomenar la nova normalitat.

Com cada mes el president Ramon Tarruella ens va informant de les notícies que van arribant des de la Federació. Sabem que la temporada es dona per acabada i referent a l'Agramunt (tercera catalana) acabem en quarta posició. Qui puja de categoria és l'Organyà, que era el líder quan es va decretar l'estat d'alarma, i que no hi haurà descensos.

També hem de comentar que la junta, planificant la propera temporada, va decidir el nou organigrama del club amb l'equip tècnic, coordinació i entrenadors. El Pau Farré és qui s'encarrega de penjar-ho a les xarxes socials i que la propera temporada l'Aleix Miró serà el nou entrenador del l'amateur.

En el futbol base, segons m'informa el Jose Marín, la temporada ha quedat anul·lada en totes les categories. Com a club ens ha perjudicat molt perquè els equips juvenil, aleví-A i aleví-B tenien moltes opcions de poder pujar de categoria, i el prebenjamí podia tornar a guanyar el campionat per segon any consecutiu.

Pel que fa a la propera temporada, em comenta que anem a remolc de les decisions del futbol professional. Diuen que es podria començar a entrenar a l'agost o al setembre, sense poder jugar partits de pretemporada, i començar el campionat a l'octubre. Però encara no hi ha res oficial.

També ens ha perjudicat l'estat d'alarma pel coronavirus. Les obres de remodelació dels vestidors s'han vist ajornades. ■

FONT: CF AGRAMUNT

JUVENIL 2019/2020. JUGADORS: A. Gaset, D. Plaza, E. Brils, G. Silvestre, P. Pijuan, J. Guixé, N. Sánchez, J. Ibáñez, J. Hernández, V. Ruiz, J. Viladomat, Y. Bouchatab, D. Oltean, Y. Souilah, A. Achamlal, B. Bouchatab, Y. Sakhanokho, P. Gimbert, J. Posada. EQUIP TÈCNIC: Entrenador: D. Takacs. Delegat: A. Tapia.

Balanç de final de temporada

Quan arriba el final d'una temporada és el moment de fer les anàlisis corresponents, i és per això que en l'escrit d'aquest mes ens disposem a fer una radiografia d'aquest any atípic que ha viscut tant el club com totes les entitats.

Poc ens pensàvem, quan va començar la temporada, que s'acabaria a corre-cuita i sense l'opció de fer un bon tancament amb els jugadors i jugadores ni amb les famílies. Durant els primers mesos de la temporada l'activitat va ser l'habitual. Al setembre vam organitzar el **III torneig prebenjamí, aleví i infantil**, el qual va ser un èxit de participació. Volem destacar el primer lloc en el cas de l'equip prebenjamí i els subcampionats dels equips benjamí i aleví. L'octubre va ser el mes de les presentacions tant dels equips que han format el club com del **nou equipament** tant en el cas de la primer com del segon uniforme.

Ja a finals d'any, el mes de desembre va ser el període en què més iniciatives es van dur a terme. Es va realitzar la ja tradicional **donació al Banc dels aliments** que consisteix a donar un quilogram d'aliments per cada gol marcat per algun jugador o jugadora del club. També vam fer la donació de les antigues samarretes del club a l'**associació Melhfa** que es va encarregar que les samarretes s'enviessin al Sàhara per ajudar les persones més desfavorides. Una altra activitat va ser la **sortida de club al Palau Blaugrana** per presenciar el partit FC Barcelona - Inter Movistar. Finalment, es va realitzar el sorteig de la **Megapanera**.

Durant els mesos de gener i febrer es van reprendre les competicions amb normalitat i es va realitzar una **jornada de tecnificació** amb Jordi Gay, responsable de l'àrea esporti-

va i seleccions catalanes de futbol, i els seleccionadors catalans Gerard Pusó i Jordi Barrero. Cal destacar l'impressionant campionat de lliga aconseguit per **l'equip prebenjamí** entrenat per Marc Serra que es va proclamar campió amb unes xifres espectaculars.

A partir d'aquí, tots i totes sabem com va començar el mes de març i les repercussions que ha comportat la **cancel·lació necessària** de tota l'activitat tant esportiva com quotidiana. És per això i per recompensar les famílies que ens han fet confiança que de cara l'any vinent s'aplicarà una **rebaixa en la quota** a tots els jugadors i jugadores que han format part del club durant aquesta temporada. Durant el temps de confinament s'han dut a terme iniciatives i reptes mitjançant les xarxes socials per intentar fer més amena l'espera. A més, des del club **organitzarem el campus d'estiu** amb la intenció que els jugadors i jugadores puguin retrobar-se i practicar l'esport que més els agrada tot respectant les **recomanacions sanitàries** que se'ns facin arribar tant des de la Generalitat com de l'Ajuntament.

Un cop explicat, a grans trets, el desenvolupament de la temporada, convé fer una valoració sobre la consecució dels objectius plantejats a principi de temporada de cada equip:

Equip debutant (baby)

En aquesta temporada atípica, els més petits del club s'ho han passat d'allò més bé aprenent i assolint les nocions bàsiques del futbol sala. L'equip format per nens de 4 i 5 anys ha participat en les cinc trobades que s'han celebrat enguany en diferents localitats de la província, fent molt bon paper en totes elles. La valoració

en línies generals és molt positiva.

Equips prebenjamí A i B

Els prebenjamins finalitzen la temporada amb un sabor agre dolç com a conseqüència de la situació actual. Tot i que l'aprenentatge estava sent molt bo per part dels dos equips, els resultats han estat ben diferents. Amb el prebenjamí A s'havia aconseguit la lliga, es mantenien vives totes les opcions a la Copa de Lleida (1rs fins l'aturada) i s'havia assegurat un lloc als vuitens de la Copa de Catalunya. Tot això havent guanyat tots els partits i tenint els màxims golejadors en tots els tornejos disputats tant en lliga com en la Copa. Amb el prebenjamí B els resultats han estat ben diferents ja que els ha costat força adaptar-se al canvi de categoria, sistemes i esquemes de joc. Tot i això l'evolució fins a l'aturada estava sent molt bona quant a l'assoliment dels objectius i segur que s'hagués acabat l'any fent un bon paper. És cert que els petits han fet un gran esforç per aprendre tot el que el cos tècnic els demanava i això s'ha vist reflectit en la majoria de partits. L'equip tècnic es mostra content per l'evolució i millora del joc tant individual com col·lectiu i tenen moltes ganes de tornar als terrenys de joc i continuar gaudint del futbol sala.

Equip aleví

Aquest any en l'equip aleví s'ha pogut veure una millora com a equip, principalment quant al seu joc. Tot i quedar últims de la classificació, els nostres nens han assolit nous coneixements dins la pista, s'han atrevit a provar jugades assajades i han vist la importància de no deixar de lluitat durant tot el partit. S'ha de continuar treballant els conceptes adquirits i millorar de cara a porteria, però amb

FONTE: FUTBOL SALA

Foto de grup dels integrants de la plantilla per la temporada que ara s'ha acabat.

l'actitud que han demostrat, de ben segur que ho aconseguiran. L'entrenador i l'entrenadora valoren molt positivament la millora de tot l'equip i de la competició que han realitzat.

Equips benjamí A i B

Els equips benjamins han fet una bona temporada marcada amb dues etapes ben diferenciades. La primera consistia a assolir els conceptes bàsics del futbol sala i la segona per començar a fer evident el treball fet durant la primera volta. Els equips van disputar dues lliguetes. En la primera fase els dos equips van competir per situar-se en la mitja taula de la classificació i van plantar cara a tots els rivals de la lliga. En la segona fase de la lliga cap dels equips no havia perdut cap partit fins l'aturada, l'evolució era molt bona setmana rere setmana i es podia veure reflectit tot allò treballat. L'equip tècnic es mostra molt satisfet de la temporada disputada per l'esforç i l'evolució que han realitzat els dos equips.

Infantil B

Temporada irregular de l'equip in-

fantil B en què el canvi de categoria ha estat força important. Aquesta temporada l'equip ha acabat a mitja taula. La falta de concentració i intensitat en alguns moments dels partits han estat la clau per no poder seguir els equips que es trobaven en els primers llocs de la classificació. Cal destacar l'assoliment de nous coneixements que permetran als jugadors poder seguir treballant i millorant per tal d'obtenir bons resultats i seguir aprenent de cara a la temporada vinent.

Infantil A

L'equip infantil A va començar una nova temporada amb el canvi de categoria a la primera divisió. Si recordem l'inici, al setembre i octubre l'equip va acusar el gran salt de categoria sense aconseguir bons resultats, però el fet de treballar de valent, amb moltes ganes de seguir aprenent i sent constants va fer capgirar la tuita a la segona meitat del campionat, quan a poc a poc es va consolidar el bon joc i es van aconseguir millors resultats. Aquesta aturada ha tallat l'evolució positiva que

seguia aquest equip, però de ben segur que la seguirem gaudint la pròxima temporada.

Juvenil

Enguany el juvenil ha fet una molt bona campanya tot i aquest final de temporada tan abrupte. S'ha competit amb molta intensitat i l'esforç i la constància en els entrenaments s'ha vist reflectit en els resultats, a més s'ha assolit l'objectiu principal, quedar el més alt possible en la classificació. La segona posició final, aconseguir ser l'equip més golejadore i menys golejat i posicionar dos jugadors de l'equip en el primer i segon lloc en la taula de màxims golejadors són un gran premi per un grup de nois que no havia competit conjuntament des de feia molts anys. L'equip tècnic valora l'evolució de l'equip de manera molt positiva.

Sènior femení

El sènior femení ha viscut dues etapes ben diferenciades durant la temporada. Durant els primers mesos de competició l'equip tenia els suficients efectius per realitzar uns bons entrenaments i simular situacions de partit, cosa que va afavorir la progressió de l'equip, el qual va mostrar un joc atractiu. Tot i això, per motius laborals l'equip es va quedar amb poques jugadores, cosa que va afectar tant el desenvolupament dels entrenaments com, en conseqüència, els resultats en els partits.

Sènior masculí

El sènior masculí ha realitzat una molt bona temporada, però s'ha quedat amb la sensació que es podien assolir objectius encara més ambiciosos. L'aturada obligada de la competició ha tallat una molt bona dinàmica de l'equip en clara línia ascendent, ja que el treball fet en els entrenaments s'estava veient reflectit dins de la pista, tant en el joc com en els resultats. ■

S'obre una nova etapa a l'Ajuntament

Agramunt s'ha caracteritzat al llarg de la seva història per saber superar i afrontar els fets que han anat succeint de forma imprevisible. L'actual crisi sanitària ha fet que l'Ajuntament hagi hagut d'adaptar-se a un nou escenari marcat per la Covid-19. Un nou escenari que, a més, ha conviscut de forma simultània amb un canvi d'alcaldia.

El divendres 22 de maig va tenir lloc el ple d'investidura de la persona que havia d'ocupar el càrrec d'alcalde, vacant després que Bernat Solé renun-

ciés al càrrec per assumir la responsabilitat de ser conseller d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència de la Generalitat de Catalunya. Hi haurà qui pugui pensar que no era un bon moment per fer el canvi, que són moments difícils i complicats per a la nostra societat perquè ens trobem en un període confús, però les coses succeeixen mentre el ritme de la vida avança i hem de ser capaços d'adaptar-nos a les situacions que van passant. Per això des d'un primer moment la prioritat ha estat afrontar la pandè-

mia de la Covid-19, i tot just quan ha començat el desconfinament i després del temps necessari per prendre una bona decisió, hem decidit que era el moment de tornar a posar una persona al capdavant per continuar amb el projecte engegat.

La Sílvia Fernández ha acceptat el càrrec de ser la nova alcaldessa d'Agramunt. Amb ella la nostra vila engega una altra etapa amb grans reptes de futur que tindran el benestar i la salut de les persones com a primera prioritat. Es treballarà amb polítiques socials per

medic agramunt

Especialistes en:
Medicina Família, Traumatologia,
Raig X, Ginecologia, Dietista
Rev. Esportiva, Permís armes, Rev. Carnet.

Teràpia física:
Fisioteràpia, Teràpia Indiba, Osteopatia,
Ones de Xoc, PNI, Gimnàstica.

***Dimecres: Extraccions de sang**

973 39 21 03

Àngel Guimerà 3, Agramunt

medicfamilia.com

ajudar-les després de la situació de crisi sanitària i recolzant tots els sectors des del consistori.

Amb l'elecció de Fernández, Agramunt assumeix un lideratge sense precedents amb una dona al capdavant. Sílvia Fernández és la primera dona alcaldessa que Agramunt ha tingut. Un càrrec que des dels primers ajuntaments que es van escollir democràticament ha estat encapçalat per una figura masculina. Estem segurs que serà un mirall per a les futures generacions de dones joves que han de sentir-se fortes i empoderades i amb capacitat per prendre les seves pròpies decisions. Les dones, malgrat que tothom encara no ho vegi així, hi hem de ser. Tenim un paper molt important en el model de comunitat que s'ha construït i és un orgull que les institucions estiguin dirigides per dones.

Malgrat que s'han modificat les directrius, l'equip de govern continuarà treballant amb les línies que el grup d'Acord d'Esquerra es va fixar en les

passades eleccions d'ara fa tot just un any. Si bé és cert que s'ha canviat la direcció, el recorregut a seguir continuarà sent el mateix: treballar plegats perquè l'estima que sentim tots i totes per Agramunt continuï sent el motor per millorar l'Agramunt d'ara i del futur.

S'inicia un nou període, però no pel canvi d'alcaldia sinó perquè ens trobem en uns moments difícils i complicats marcats per un escenari social, econòmic i sanitari que mai no hauríem imaginat. Un encàrrec que com a consistori tenim vers la població agramuntina i que cal seguir fent amb responsabilitat, respecte i amb el convenciment que ara més que mai caldrà prioritzar les persones. Caldrà pensar actuacions per acompanyar-les, saber afrontar totes les dificultats que es presentin i sempre tenint en compte totes les mirades. Ara més que mai haurem de ser conscients que som un poble divers, on el respecte i el tenir en compte a tothom ens farà grans com a poble i

com a individus d'aquest món.

Des de l'Ajuntament, l'administració més propera al ciutadà, s'hauran d'impulsar mesures per a la recuperació social i econòmica després dels efectes de la pandèmia del coronavirus. Agramunt tirarà endavant, n'estem convençuts. Té les bases per fer-ho, i amb l'esforç de totes i tots serem capaços de superar aquest moment. La coordinació entre regidories i amb tot el personal que forma part de l'Ajuntament d'Agramunt serà fonamental perquè la tasca a emprendre a partir d'ara continuï sent efectiva. La suma de tots els regidors serà la peça clau per fer funcionar l'engranatge que ha de fer que Agramunt segueixi evolucionant.

L'alcaldesa Sílvia Fernández va dir això durant el seu discurs d'investidura: "Assumeixo el repte de ser alcaldessa conjuntament amb els meus companys amb humilitat i humanitat, empatia i diàleg i molta responsabilitat i respecte. Amb molta il·lusió per treballar per Agramunt, el poble que m'ha vist néixer i créixer. I amb el convenciment que ara més que mai cal prioritzar les persones i saber acompanyar-les. Vinc del món dels serveis socials i mai no perdré de vista d'on vinc, i això estic segura que em permetrà fer una bona política i prendre el pols i la consciència de les dificultats i complexitats de la societat".

Aquesta ha de ser la línia a seguir en el futur més pròxim. ■

ESPECIALISTES EN HOSTALERIA

bosses paper
bosses plàstic
hostaleria
alimentació
aparells
neteja
impresos
pastisseria
indústria
mobiliari
cash...

VIMAT

C/ Pol. Ind. Camí Vell de Tàrraga, 3
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 392 910 - Fax 973 392 909
www.vimatcomercial.com
vimat@vimatcomercial.com

Tu poses
la imaginació...
i nosaltres et vestim la teva taula
amb totes les combinacions de colors

Distribuidors:

GARCIA DEPOU

Elaboració Artesanal

Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

LLAGUNES
CENTRE MULTIMARCA

NOUS KIM O
GERENCIA
OCASIO
MULTIMARCA

OBRIM
D'ANTHES

NOVA
EXPOSICIO

SUZUKI HONDA KIA JAGUAR ROVER CITROËN

ARTESA DE SEGRE T. 973400148

JOLONCH

XOCOLATA A LA PEDRA

D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Jolonch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajolonch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajolonch.com

REOBERTURA DEL COMERÇ LOCAL DE FORMA SEGURA

Des de l'Ajuntament s'ha vetllat en tot moment per garantir que durant el procés de reobertura del comerç local es prenguessin totes les mesures necessàries per garantir un comerç segur per a tots. Una de les mesures realitzades des de l'Ajuntament ha estat repartir de forma gratuïta gel hidrològic a tots els comerciants d'Agramunt així com cartells amb les mesures i consells a tenir en compte. Els negocis locals podien recollir en un punt únic de distribució, prèvia identificació i portant ells l'envàs, cinc litres de gel desinfectant. També s'han dut a terme treballs de desinfecció de carrers, locals i zones comunes.

ES RECUPERA EL SERVEI DE CUINA PRÒPIA A LA RESIDÈNCIA MAS VELL

FONT: AJUNTAMENT

Des del passat mes de maig la Residència Mas Vell ha recuperat el servei de cuina pròpia. El servei de cuina es va externalitzar a principis del 2019 amb motiu de les obres de rehabilitació i ampliació de la residència Mas Vell. Amb la cuina pròpia s'ha recuperat també el servei de carmanyola per a totes aquelles persones de més de 65 anys.

CICLE FORMATIU DE GRAU MITJÀ DE FORNERIA, PASTISERIA I CONFITERIA

El proper curs 2020-2021 s'impartirà a Agramunt un nou cicle formatiu de grau mitjà de Forneria, pastisseria i confiteria. El grau es farà a l'Institut Ribera de Sió gràcies a un conveni amb el gremi de torronaires i permetrà oferir més formació als joves de la vila, la comarca i la demarcació de Lleida.

El grau mitjà de Forneria, pastisseria i confiteria està format per estudis postobligatoris amb els quals s'aprendrà a elaborar productes de fleca, pastisseria i confiteria; elaborar i muntar postres de restauració o compondre, acabar i presentar els productes elaborats mitjançant tècniques decoratives i innovadores. Tenen una durada de 2.000 hores (1.617 lectives en un centre educatiu i 383 pràctiques en un centre de treball) distribuïdes en dos cursos acadèmics.

CURS ART I TERRITORI

La Universitat de Lleida va informar a l'Ajuntament que havia suspès els cursos presencials que s'havien de fer dins

el programa de la Universitat d'Estiu durant el mes de juliol. Aquesta mesura, afecta el Curs Art i Territori que estava previst fer a Agramunt del 2 al 4 de juliol. Per aquest motiu i d'acord amb les mesures que ha pres la UdL aquest any no es farà el curs Art i Territori. Des de l'àrea de cultura de l'Ajuntament d'Agramunt es treballarà per reprogramar el curs l'any vinent.

SUSPENSO ELS ACTES DE SANT JOAN

L'Ajuntament ha decidit que aquest any donades les circumstàncies per la Covid-19, no se celebraran els tradicionals actes de la revetlla de Sant Joan ni la paella popular del 24 de juny. La decisió s'ha pres prioritant per davant de tot la salut i la seguretat dels agramuntins.

La crisi sanitària i social provocada per la Covid-19 ha generat i està generant despeses destinades a ajudar a pal·liar els efectes de la pandèmia. Per aquest motiu, el pressupost previst per la revetlla de Sant Joan d'aquest any es destinarà a la partida habilitada per combatre el coronavirus.

ES NETEJA EL CAMPANAR DE L'ESGLÉSIA DE SANTA MARIA

Els joves extutelats del Centre Collbaix que viuen a Agramunt han realitzat tasques de neteja al campanar de l'Església de Santa Maria. Els treballs es van fer un cop l'Ajuntament va

FONT: AJUNTAMENT

tenir permís del Bisbat d'Urgell per poder actuar al campanar de l'església. Els joves van realitzar les tasques de forma conjunta amb l'equip de serveis municipals i amb totes les mesures de protecció i de seguretat. Des de la seva arribada a Agramunt els joves han mostrat el seu interès en participar amb activitats que es fan al poble. Així han participat en l'organització de la passada Festa Major, l'última edició de la cursa de la dona i activitats organitzades per diferents entitats en què han participat com a voluntaris.

RESIDÈNCIA VERDA

La Residència Geriàtrica Mas Vell ha rebut l'acreditació de residència verda, al no haver tingut cap cas de Covid-19 entre els seus treballadors i pacients. Per aquest motiu, la residència pot tornar a fer ingressos de les places vacants existents, i també des de la fase 2 del desconfinament els residents poden rebre visites dels seus familiars amb cita prèvia. ■

Sílvia Balagueró

CENTRE PODOLÒGIC

Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

NATURA

Dietètica

Alimentació i complementos dietètics,
herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida,
amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973 39 00 09
AGRAMUNT

Xavier Infante Màrquez

PALETA

CONSTRUCCIONS i REFORMES

Raval de Castellnou, 27
Telèfon 973 392 329
Mòbil 606 314 654
PUIGVERD D'AGRAMUNT
(Lleida)

Electromecànica

MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind. Les peïsseres, C/ Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojoancarles.com
www.automociojoancarles.com

NEOPLAN MAN

JULIOL 2020

Mes de 31 dies, setè del nostre calendari. Era el cinquè mes de l'antic calendari romà i el Senat de Roma li va canviar el nom en honor de Juli Cèsar.

El **dia 1** el sol surt a les 6h 22m, i es pon a les 21h 29m. El **dia 31** el sol surt a les 6h 46m, i es pon a les 21h 10m.

El dia 22 el sol entra a la constel·lació del LLEÓ. El dia 5 eclipsi penombral de Lluna, visible a Catalunya a les 6h 30m.

DATES ASSENYALADES

El juliol és un mes que en el Costumari té relativament poques tradicions ja que era l'època de l'any que se segava, es batia i es recollia el gra, ocupant una gran part del temps dels nostres avantpassats perquè aquestes activitats eren prioritàries a qualsevol festa o celebració. Però mentre els batedors posaven tot el seu esforç per netejar i arregar el bat, les formigues, incansables, s'escampaven per les eres arreglant també el seu propi gra sense haver de segar ni batre. De tota manera hi havia certa aversió per combatre-les destruint els seus formiguers ja que hom les tenia per sagrades.

Dia 10: Sant Cristòfol. Antigament era un des sants més venerats. Havia estat invocat contra la pesta, i com que les epidèmies eren força freqüents això feia que se li retés un gran culte. Els

Les fases de la lluna:

Lluna plena	☉	el dia 5, a les 6:24 h
Quart minvant	☾	el dia 12, a la 1:29 h
Lluna nova	☾	el dia 20, a les 19:33 h
Quart creixent	☾	el dia 27, a les 14:32 h

nostres avis, per celebrar complidament la festa, havien de menjar pollastre, ja que sant Cristòfol era l'advocat de l'aviram i se'l representava amb un gall al costat. Segons una creença popular cristiana, el que veia la figura de sant Cristòfol estava salvat de mort violenta, d'ésser atacat per lladres ni per cap animal ferotge durant tot aquell dia. Per aquesta raó moltes cases particulars tenien una estampa del sant darrere la porta i penjada a la xemeneia, així tothom la veia en entrar i sortir i a l'hora de menjar.

Dia 15: Sant Enric. Antigament a les velles escoles, avui era el darrer dia de classe i demà ja començaven les vacances.

Dia 25: Sant Jaume, apòstol. És molt extens el refranyer dedicat a aquesta diada. Antigament tenien per molt dolent per la salut banyar-se el dia d'avui, així com alguns fenòmens atmosfèrics que es donaven aquest jorn:

*Si per Sant Jaume plou,
abans de vuit dies pedrega.*

Ramon Bernaus i Santacreu

Demografia

(Mes de maig de 2020)

NAIXEMENTS

Jan Llorens Gili	dia 2
Ainet Martí Valls	dia 4
Elna Martí Valls	dia 4
Arnau Esteban Ramon	dia 23
Anneris Celda Campderrós	dia 23

DEFUNCIONS

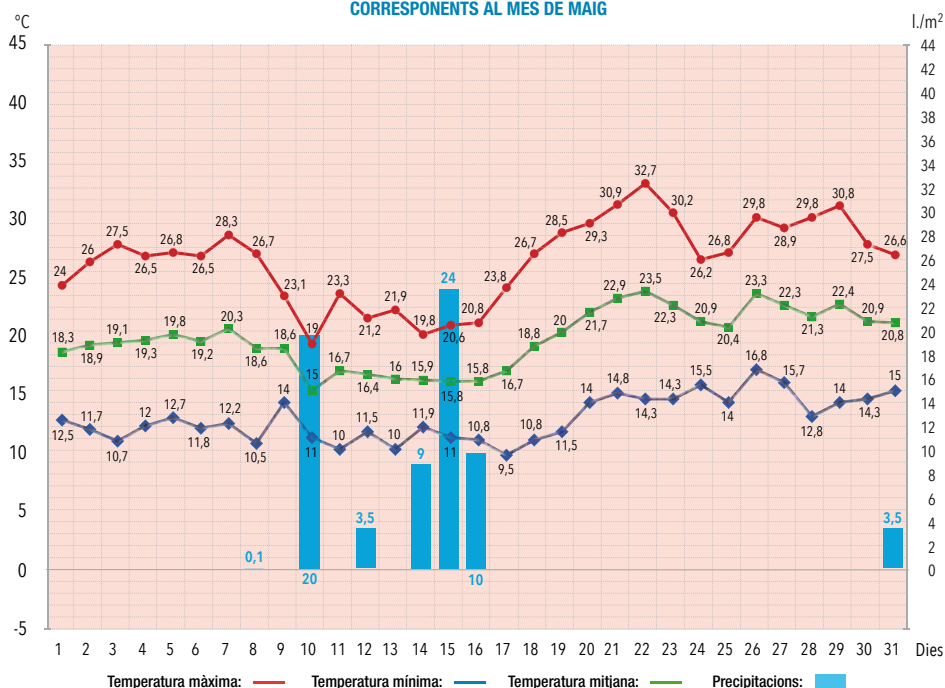
Anton Maria Terré Viñals	62 anys, dia 3
Francesca Farreny Castellà	89 anys, dia 11
Jordi Torra Escolà	69 anys, dia 21
Carme Jolonch Puig	84 anys, dia 26

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades convenientment autoritzades.

JOSEP ROVIRA

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE MAIG

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MAIG

Dia 8.....	0,1 l/m²
Dia 10.....	20,0 l/m²
Dia 12.....	3,5 l/m²
Dia 14.....	9,0 l/m²
Dia 15.....	24,0 l/m²
Dia 16.....	10,0 l/m²
Dia 31.....	3,5 l/m²
TOTAL.....	70,1 l/m²

TEMPERATURES EXTREMES EL MAIG

Màxima del mes.....	32,7°, dia 22
Mínima del mes.....	9,5°, dia 17
Oscil·lació extrema mensual.....	23,2°
Mitjana de les màximes.....	26,1°
Mitjana de les mínimes.....	12,6°
Mitjana de les mitjanes.....	19,4°

L'observador: Ramon Coll
(Des de cal Tallador)

 ASSESSORIA DEL SIÓ

**Sector Agroramader
Seguretat Alimentària
Medi Ambient
Qualitat
SANDACH
Projectes
Tràmits i Registres
Comptabilitat**

C/ Germandat de la Sang, 12
25310 **AGRAMUNT**

973.390.204
www.assessoriadelsio.cat

Margarita
moda

Margarita Martí Gasull
C/ Sant Joan, 3
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. 973390242

margarita.marti@hotmail.es

jardinsdesecà

Jordi Lluch Sarnago
jardiner

- Poda d'arbrat agrícola
- Col·locació sistemes de reg
- Poda d'arbrat urbà i ornamental
- Manteniment de jardins existents
- Aplicació de tractaments fitosanitaris
- Disseny manual i digital

Tel. 658 921 335
jardinsdesecar@gmail.com

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI PERMANENT

973 39 08 62 • 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

tendals
Sangrà

Tendals ficane | Cançons | Pergoles | Tendals camió
Portes ràpides | Cortines industrials | Tapissariu | Cortines
Parrilles | Manipuladores | Pintalacis | Impressió gran format

Gaudir de l'estiu

www.tendalsangra.cat

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

La revetlla de Sant Joan, també anomenada popularment com la Nit del Foc, és una altra de les festes populars que també es veurà afectada per la pandèmia del coronavirus a casa nostra, i les celebracions se cenyiran a nivell particular tal com manen els protocols.

La imatge de l'esquerra és l'original, mentre que a la de la dreta s'han fet set modificacions. A veure si les trobeu!

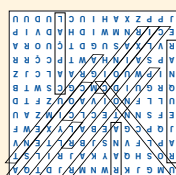
■ Coordina Rosa Maria Sera

SOPA DE LLETRES

Busqueu les següents onze paraules:
ANAR, ARGUMENT, CAMINAR, CAPÇAL,
CLAUDICAR, COIXESA, COIXI, CONCLOU,
LLIT, PUNTEJAR, RANQUEJAR.

U	M	G	J	K	R	W	N	M	R	J	D	T	Q	A
R	O	S	H	Q	A	Y	K	A	J	R	I	L	S	T
A	P	L	F	V	N	S	J	B	R	L	T	E	N	V
J	Q	P	C	G	A	E	B	A	L	Y	X	E	W	F
E	F	S	N	N	T	E	C	L	C	I	M	Z	A	U
U	L	L	F	N	O	I	V	A	O	U	Z	F	T	D
Q	R	G	U	I	D	C	M	C	G	C	S	W	T	B
N	I	P	W	U	O	I	G	R	A	A	L	C	J	Z
A	P	S	A	I	N	H	A	W	T	P	C	Ç	R	R
R	V	L	X	A	S	U	G	D	T	Ç	U	O	R	A
E	C	I	R	N	M	W	I	D	H	A	D	V	I	P
J	P	P	Z	X	A	H	I	U	C	L	U	D	U	U

Solució a la
Sopa de Lletres:

Solució a les
7 diferències:

Solució al
SUDOKU:

3	3	7	3	4	8	6	9	7	3
2	5	1	4	8	6	5	3	9	1
7	6	8	5	3	9	1	2	4	5
9	4	3	2	1	7	6	8	5	3
5	8	2	7	9	1	4	3	6	8
3	1	4	8	6	2	5	9	7	3
6	9	7	3	5	4	8	1	2	6
1	7	9	6	4	3	2	5	8	4
8	2	6	9	7	5	3	4	1	7
4	3	5	1	2	8	7	6	9	3

SUDOKU

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

4					8		6	9
	2		9		5			
1	7			4				8
		7					1	
				6				
	8					4		
9				1			8	5
			5		9		2	
2	5		4					3

Ortopèdia Esteve

nova adreça: Carrer de Sant Pere Claver, 1 · 973 312 171 · TÀRREGA

complements
de bany

llits i grues

pròtesis mamàries

mobilitat

AJUDEM A MILLORAR LA QUALITAT DE VIDA DE LES PERSONES

Rosa Vilalta Sala

31 de maig de 2019

Fa un any que no et tenim entre nosaltres, però segueixes estant en el cor de la teva família i en el record de tots els que van gaudir de la teva amistat.

Preguem per tu.

Agramunt, juny 2020

L'OBJECTIU DEL ROBERT

Torlit

(*Burhinus oedicnemus*)

Conegut a casa nostra com a xamerlic, tot i el seu aspecte amb les potes llargues. És un ocell de secà que prefereix caminar per erms i guarets que aixecar el vol. De costums crepusculars i fins i tot nocturns, el fan molt més fàcil de sentir que de veure. Pels que tingueu curiositat de conèixer el seu cant, el podeu trobar a www.sioc.cat.

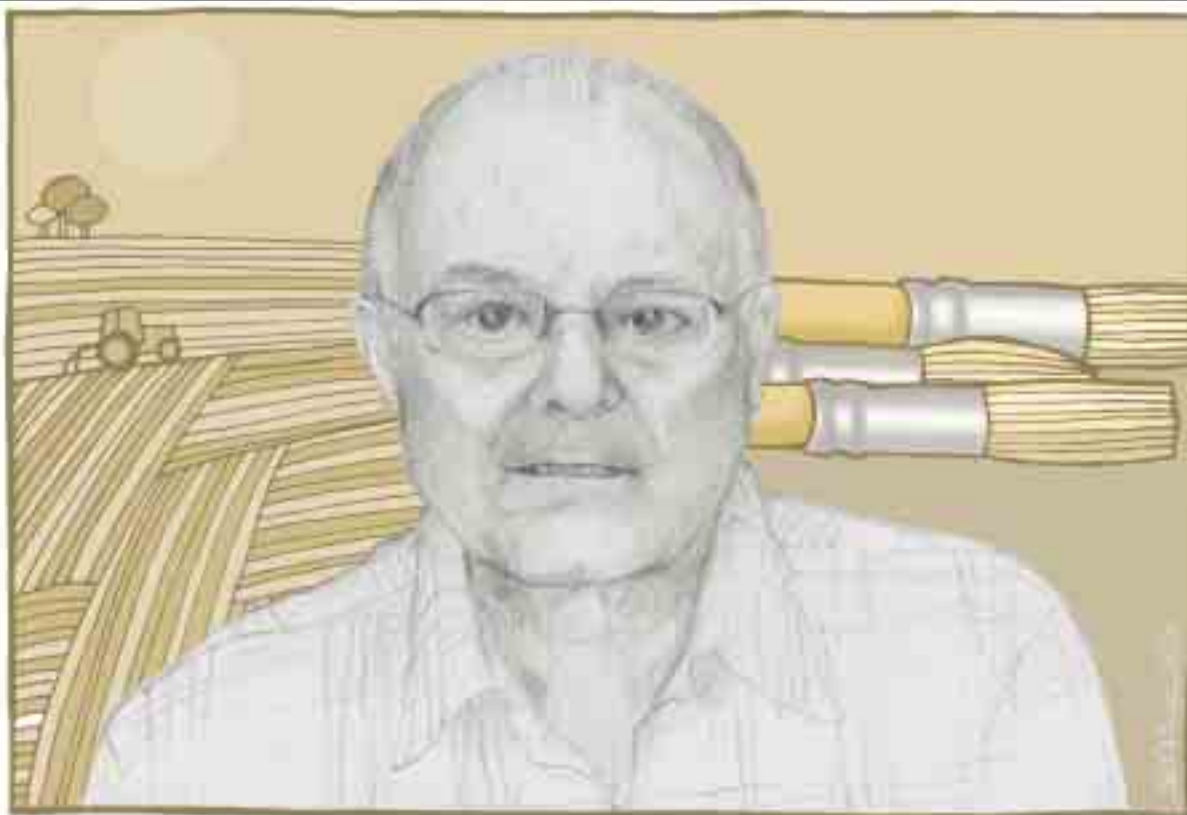
Serra d'Almenara,
30 de maig del 2020

ROBERT PENELLA

LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH

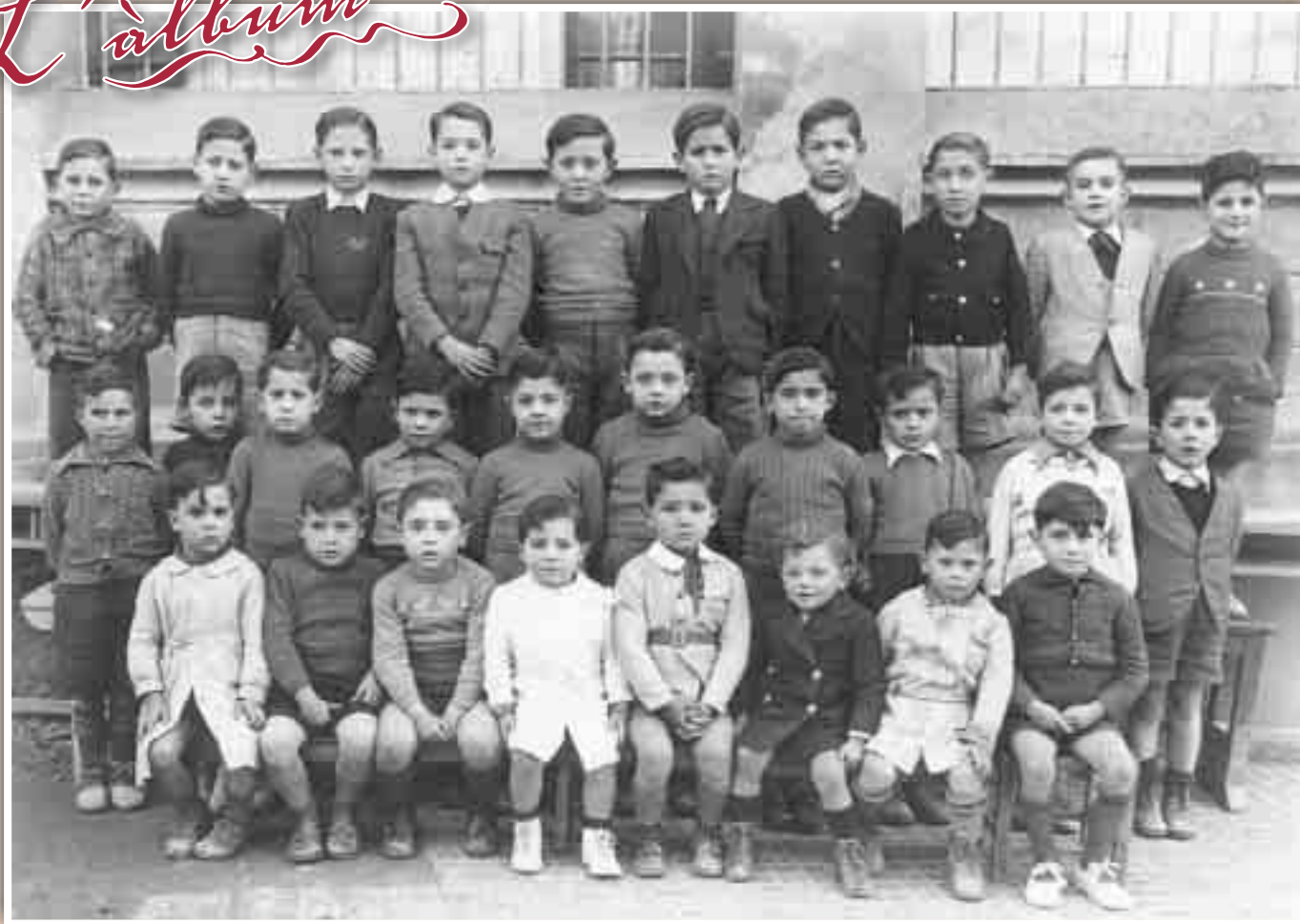
Cinquè aniversari

Josep Bertran Puigpinós

Un minut de silenci.
No se'ns acut res més que un minut de silenci
Hi ha massa enrenou
i volem un minut de silenci.
Tot un minut de silenci.
Perquè en el silenci ens trobem
i en el silenci ens donem,
i en el silenci creixem,
i en el silenci morim.
(...)
Potser ja no ens queda res més
que un minut de silenci.
Però tot el que és en ell
—la veritat i la mort—
és nostre.

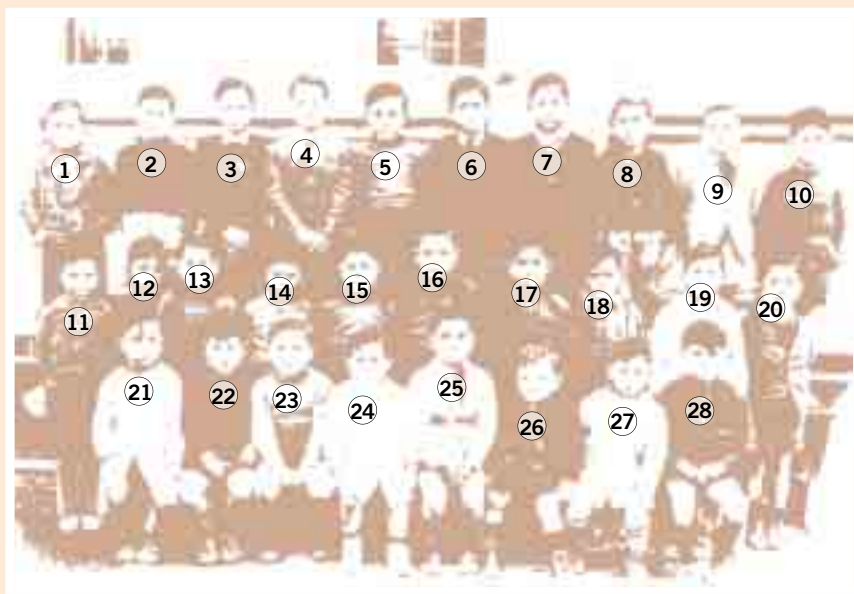
Guillem Viladot
El silenci (1960)

Agramunt, juny de 2020

En la imatge de l'Àlbum d'aquest mes hi tornem a posar una foto escolar bastant nombrosa. Correspon a una colla d'alumnes de les Monges, actual col·legi Mare de Déu del Socors, de l'any 1948.

Pel que fa a la foto del mes passat una amable lectora ens ha comentat que el noi amb el número 53 no correspon a Joaquim Felip, tal com havíem posat. No obstant no hem pogut saber de qui es tracta.

D'esquerra a dreta i de baix a dalt:

1) Josep M. Piulats	15) Magí Feixa
2) Josep Figuera	16) Josep M. Guiot
3) Joan Llurba	17) Josep M. Torres
4) Ramon Roca	18) Gabriel Ortiz
5) Anton Ramírez	19) Jaume Miralles
6) Jaume Barrera	20) Miquel Pla
7) Ramon Marsà	21) Jaume Xarpell
8) Ramon Figuera	22) Fernando Ros
9) Josep Huguet	23) Francesc Trepà
10) Ramon París	24) Ramon Ramírez
11) ? Joval	25) Miquel Pera
12) Jordi Cases	26) Ramon Puig
13) Enric Font	27) Francesc Díez
14) Ramon Solé	28) Gil Solanes

FONT: ANTONI GÓMEZ

Amb el col·leccionable de postals que fa uns mesos anem publicant n'hem pogut trobar alguna que no havíem vist anteriorment, com aquesta del col·legi de les Monges Concepcionistes editada el 1913. Recordem que aquest col·legi fou inaugurat l'any 1906 a l'indret on abans hi havia l'hort de cal Segal, segons informa Lluís Pons al llibre *Notícia d'Agramunt*. Més endavant quan es va aixecar un altre pis, es va mantenir pràcticament la mateixa estructura. El més significatiu que ha canviat de la façana, a part de la pintura, són els finestrals i el nom del col·legi que en lloc d'estar pintat a la part superior de l'edifici ara es troba amb lletres en relleu a la part inferior de la dreta. També ha canviat l'asfaltat del carrer, les voreres i les cases de l'entorn que són molt diferents tot i que només se'n pugui veure les cantonades.

FOTO: JOSEP ROVIRA